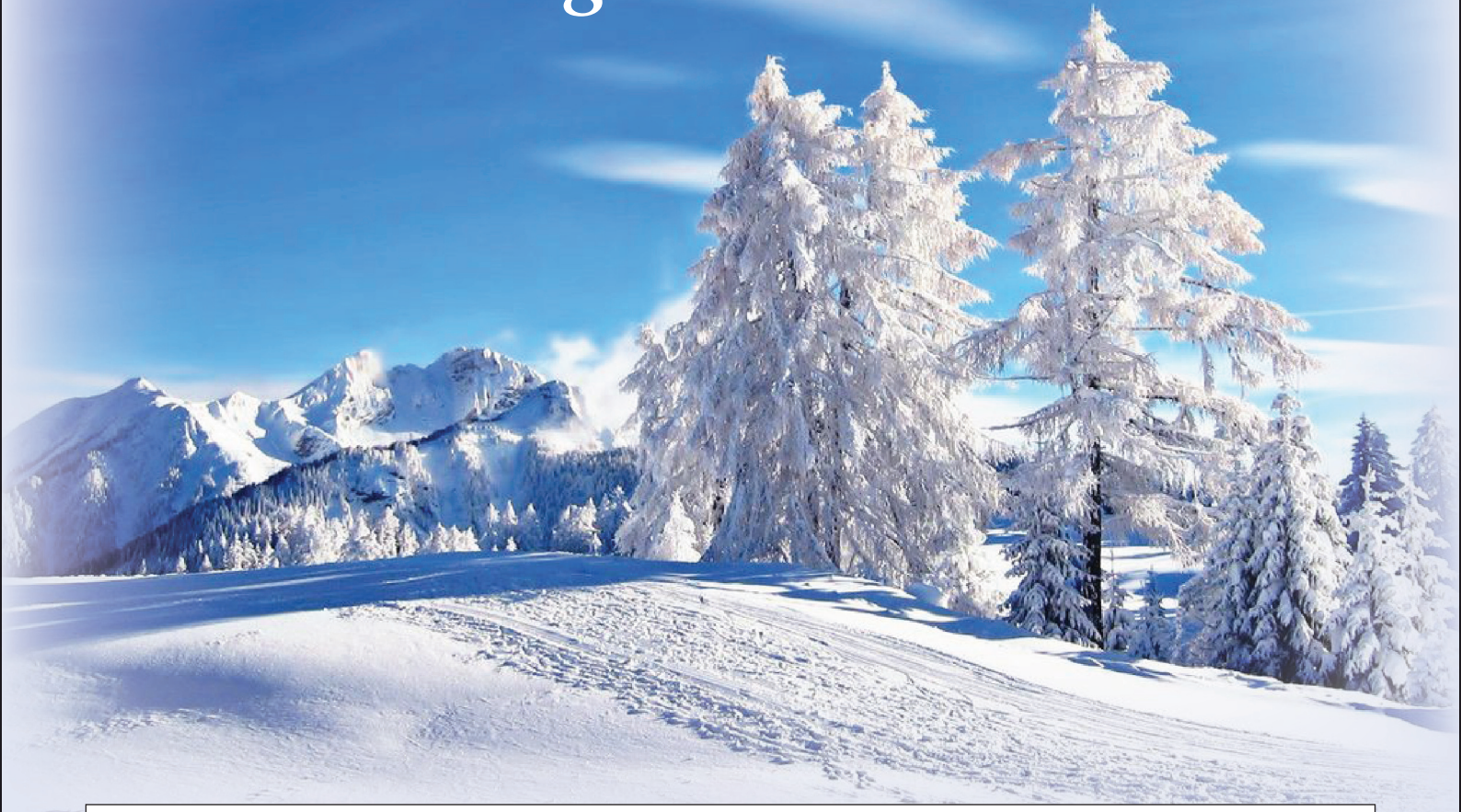

MIDNATTSROPET

MARANATA! - Du vår Herre kom! (1 Kor 16:22)

*Se, han kommer med skyarna,
och allas ögon skola se honom*

Fredrik Reinfeldt och Barack Obama med ryggen till

ÖVERVAKNINGEN - ett tidstecken,
Emanuel Johansson, sid 10

Flykting i eget land Aktuell missionsrapport av Berno Vidén, sid 2

Kampen om troendedopet Pingst FFS ändrar praxis, Lars Bygdås, sid 12

Ur bedrövelsen bort från vreden Klargörande om Jesu tillkommelse, Jan Egil Hafsahl sid 6

Flykting i eget land

Text: Berno Vidén

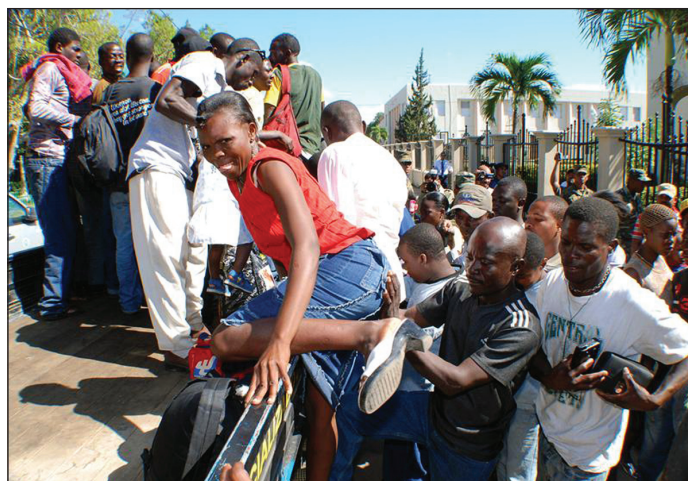
Alla utlänningar födda i Dominikanska republiken åren 1929 - 2010 förlorar retroaktivt genom en dom i Tribunal Constitucional, motsvarande Författningsdomstolen, sitt dominikanska medborgarskap. Domen drabbar så gott som uteslutande hundratusentals dominikaner med haitiskt ursprung.

Maranataförsamlingens mission i Dominikanska republiken har starka kopplingar till Haiti. Många av de familjer som på olika sätt slutit sig till församlingen här i det dominikanska samhället Palavé har sina rötter i Haiti. De båda länderna, med tillsammans ca 20 miljoner invånare, delar på ön Hispaniola som till ytan är något större än Småland och Skåne tillsammans, men härstammar från vitt skilda kulturer med helt olika språk.

Palavé är idag ett samhälle med ca 9 000 invånare. Den äldsta delen påminner med sina fallfärdiga bostadsbaracker om den tid, efter andra världskriget, då hela platsen var en förläggning för importerade sockerrörsarbetare från Haiti som för sin överlevnad tvingades in under slavliknande villkor. Många av dessa haitier rotade sig och blev sedan kvar i landet med sina familjer. Barn och barnbarn föddes och familjen blev allt mer integrerad i det dominikanska samhällslivet. Barnen har gått i dominikanska skolor, växt upp med det spanska språket och fått sina dominikanska identitetshand-

Gränsen mellan Dominikanska republiken och Haiti.

Människor med haitiskt ursprung forslas upp på ett lastbilsflak för att utvisas.

lingar för att kunna studera och arbeta.

Den 23 september 2013 kom situationen på ett drastiskt sätt att förändras för alla med utländska rötter, och då med fokus på haitier. En dom faller i Tribunal Constitucional, som i ett nu fråntar alla dessa 'dominikaner' deras medborgerliga rättigheter som födda i landet. Domen som är ett prejudikat, gäller ett specifikt fall; **Juliana Dequís Pierre**, en kvinna, född och uppväxt i Dominikanska republiken utan att ens ha

besökt något annat land. Hon begärde ut sina identitetshandlingar som dominikansk medborgare, vilket ledde till en våldsam reaktion, och en lång rad rättsprocesser under de bakomliggande två åren. Som sista instans förklarades hon alltså av landets Förvaltningsdomstol ha förlorat sitt medborgarskap; i praktiken blev Juliana statslös.

Domen har kommit att utlösa en internationell mycket kraftig reaktion, inte minst från FN och andra organisationer för mänskliga rättigheter, vil-

ka i tur och ordning fördömer dominikanska myndigheters behandling av främst i landet födda ättlingar med haitiskt ursprung. Som exempel kan nämnas den interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter, CIDH, vars representanter besökte landet under några dagar i december månad. Kommissionen, som under sitt besök intervjuade 3 994 personer och tog emot hundratals klagomål från drabbade medborgare, kom fram till slutsatsen att domen är diskriminerande, och att den fråntar dominikaner med haitiskt ursprung deras självklara mänskliga rättigheter.

Dominikanska funktionärer på alla nivåer protesterar, den katolske kardinalen uppmanar kommissionen att inte lägga sig i landets inre angelägenheter, media och röster från folket bemöter och försvarar landets rätt som suverän stat; att utan internationell inblandning avgöra vem som har rätt till medborgarskap.

I denna för landet nu pågående starka turbulens ökar rasismen än mer, och haitier uppmanas under uppviglande former att lämna landet. Våra vänner i Palavé vittnar om hur det blivit mycket svårare för dem att röra sig ute på stan. Domen har forcerat avgrundens spärrar som nu gör det legitimt att öppet diskriminera och håna haitier.

I slutet av 80-talet samtalade vi tillsammans med pastor **Arne Imsen** om situationen på ön Hispaniola; om de stora tillsynes oöverkomliga

Loppis för Haiti

Text: Stina Fridolfsson

Första helgen i december var det väldigt liv och rörelse på Maranataförsamlingens missionscenter i Bromma. Det var annonserat Loppis till förmån för arbete bland behovets barn i Haiti. **Veronica Ureña** som stod för initiativet, vakade från morgon till kväll över försäljningen. Det såldes kläder och prylar, som samlats in under hösten. Både privatpersoner och butiksägare brukar ringa och erbjuda oss hämta för detta ändamål. Och **Gertrud Karlsson**, som i många år tagit emot, sorterat och delat ut till behovets barn i när och fjärran, har nu en speciell hörna där hon sorterar i hyllor och delar upp kläder, skor och annat.

Magdalena Vidén gjorde affischer, och trottoarpratare ställdes ut tillsammans med marschaller som visade vägen till loppmarknaden. **Anna-Lisa Andersson** hade varit ute med sin rullator och delat ut handaffischer i brevlådorna runt om i grannskapet.

Märta Berg Strömmare hade kommit och stod på kvällen innan i köket och bakade lussekatter och saffranslängder till försäljning, Pilgrimsskolans barn gjorde knäck och godis. Allt såldes till förmån för barnen i Haiti. Till den stora dataskärmen i receptionen hade **Zebastian Vidén** med omsorg gjort iordning

en hel serie bilder med information från missionsarbetet i Haiti och Dominikanska republiken. Och de som handlade, fick med sig ett nummer av tidningen Midnattsropet där de kunde läsa om Maranataförsamlingens missionsarbete.

Det kom en hel del människor och handlade, och särskilt glädjande var det att våra hyresgäster från olika delar av världen som genom sociala distrikts försorg bor på Pilgrimshem Hotell, kunde handla billiga och bra kläder till sina barn och familjer.

Efter två intensiva dagars försäljning, kunde vi konstatera att det kommit in medel som skulle räcka till en rejäl frukost för sjuttio fattiga barn i en hel månad!

Dessutom kom vi fram till att vi absolut måste fortsätta med loppmarknad till förmån för missionen. Människor ringer om, och kommer med sitt överflöd som de så gärna vill få omvandlat till missionsmedel, och det är så värdefullt att även på ort och ställe se till att behövande kan få en varm tröja, rejäla skor eller kläder till sina barn, sådant som de annars inte har råd att köpa.

Arbetslaget på Bällsta Missionscenter förbereder utvidgat missionsarbete. Också i Sverige! ■

motsättningar som redan då fanns och gavs näring främst genom korruption och brott mot mänskliga rättigheter. Det var svårt att skönja en mänsklig lösning på problemen. Arne Imsen presenterade två olika utvägar; den ena som den enda framkomliga: "Antingen kommer landet att öppna sig för och ta emot en djup omvälvande väckelse som leder till omvändelse, eller också väntar en blodig

revolution."

Missionsuppdraget i rådande situation är att ta vara på det som Jesus själv anvisade vara en rättfärdig politik för att möta orättfärdigheten:

- Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig. Han har satt mig till att förkunna glädjens budskap för de fattiga, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda, ja, till att giva de förtryckta frihet och till att predika ett nådens år från Herren." ■

Stöd församlingens mission i
Dominikanska republiken och Haiti

PG 44 10 05 - 6

MIDNATTSROPET

ANSVARIG UTGIVARE
Berno Vidén berno.viden@midnattsropet.se

CHEFREDAKTÖR
Stina Fridolfsson stina.fridolfsson@midnattsropet.se

REDAKTION
Ulla Näsholm
Emanuel Johansson
emanuel.johansson@midnattsropet.se

Hemsida:
www.midnattsropet.se
 E-post:
info@midnattsropet.se

SPRIDES FRITT!
 Gåvor till tidningen och
 litteraturmissionen,
 Pg 495 46 24-5,
 Bällsta Mediacenter.
 Meddelande om adress-
 ändring sker skriftligt till
 tidningen.

TRYCK
BMC Tryck & Förlag,
 Bromma 2013
 ISSN 1653-5871

© MIDNATTSROPET
 För tillstånd att använda ma-
 terial, kontakta redaktionen.

MARANATA- FÖRSAMLINGEN I STOCKHOLM

BESÖKSADRESS:
 Bällstavägen 100, Bromma
 Pg 44 10 05-6 (Ange ändamål
 på inbetalningen)
 Hemsida: www.maranata.se
 E-post: info@maranata.se
 Mission i Dominikanska rep.
 Info (spanska) maranata.do

**BÄLLSTA
MEDIACENTER**
 Hemsida: www.ballstamediacenter.se
 E-post: bmc@maranata.se

GEMENSAM POSTADRESS
 Box 20134, 161 02 Bromma
 Telefon: 08-98 56 83 Telefax:
 08-98 21 39

För barnens bästa

Text: Bernardo Vidén

Svenska skolan är i kris! Påståendet är ett återkommande obehagligt mantra om en krass verklighet. Sveriges stolta utbildningsvä-

sande halkar ner till katastrofala bottenivåer i internationella mätningar över skolans kvalitet och elevernas studieresultat. Nu senast i den internationella kunskapsundersökningen PISA 2012, där Sverige har sämsta resultatutvecklingen av alla OECD-länder (Organisation för ekonomiskt samarbete och utveckling med f.n. 34 medlemsländer). Alliansen slår stolt ifrån sig, menar att de gör en bra skola och skyller på Socialdemokraterna, vilka i sin tur slår tillbaka, men ordkriget hjälper föga. Fakta är fakta och situationen borde få både regerande politiker och oppositionen att inta en mer ödmjuk position och lyssna mera på de nedtystade röster som faktiskt existerar och även i praktiken har visat på alternativa lösningar på skolproblemet, nämligen hemundervisning.

Hemundervisning passar inte alla. Dock finns det i Sverige hemundervisande föräldrar som med barnens bästa i fokus har valt denna undervisningsform, och som efter gjorda erfarenheter aldrig vill återvända till det gängse skolsystemet. Åberopande självklara mänskliga rättigheter har familjer under flera decenniers tid haft skola med sina barn - i hemmet eller på annan plats. Problemet för hemundervisande familjer är inte att det går dåligt, nej, tvärtom är formen bevisat både effektiv och lärorik, och för närvarande den mest växande rörelsen i hela västvärlden. Problemet i Sverige är att politikerna valt att genom lagstiftning kriminalisera den som åberopar rätten att hemundervisa. Istället för att få det stöd varje kommun vederbörligen borde ge, bestraffas ansvarstagande familjer med hot om sociala utredningar och utdömande av skyhöga vitesbelopp.

För barnens bästa behöver hemundervisande familjer få samma studiero som politikerna i PISA-rapportens efterdyningar vädjar om för skolan. För barnens bästa behöver de mänskliga rättigheter som ger varje förälder rätt att

själv utifrån filosofisk eller religiös övertygelse välja undervisningsform respekteras. FN's deklarationer om mänskliga rättigheter och Europakonventionen är bara två exempel på stadgar som sätter föräldrarnas rätt i första rummet då det gäller att värna om barnens rätt, stadgar Sverige genom riksdagsbeslut godtagit. Men vad svenska beslutsfattare istället gör är att skapa motsättningar mellan barn och föräldrar genom att frånta föräldrarna rätten att själva undervisa sina barn och säga att man gör det för barnens bästa.

Flykting i eget land, är rubriken på en artikel i det här numret som berättar om situationen för rättslösa dominikaner med haitiskt ursprung, hur de med olika metoder fråntas sina medborgerliga rättigheter och önskas ut ur landet. Behandlingen de får utstå är många gånger både förnedrande och grym. Tyvärr ligger Sverige inte långt efter i behandlingen av exempelvis de svenska medborgare som valt att hemundervisa. På grund av den nya skollagen och hur myndigheter och domstolar valt att tillämpa den, har familjer tvingats bryta upp från sina hem och flytta utomlands. Myndigheternas agerande i dessa fall handlar definitivt inte om att ha barnens bästa för sina ögon. Det har däremot föräldrarna, som på grund av denna direkta förföljelse betalar ett högt pris för att barnen inte ska berövas något så värdefullt som hemundervisningen visat sig vara.

Den absolut främsta anledningen att hemundervisa finner vi dock tveklöst i den kristna tron. Barnens vän framför alla vänner är Jesus. I skolan hindras barnen att få lära känna Jesus. Barnen har rättigheter som ingen läroplan har rätt att ta ifrån dem. De har rätt att få lära sig bibelns många berättelser om Jesus, att ha med sig som en barlast genom livet. Barnens rätt är att få läsa om Abraham, Mose, Josua och alla andra viktiga personligheter i den bibliska historien, om hur Gud genom deras liv förbereder ett helt folk på att Jesus en dag ska födas.

För barnens bästa - låt dem få höra julens glada budskap som en sen natt förkunnades för en grupp herdar som vaktade sina får ute på nejden: *Idag har en Frälsare blivit född åt eder i Davids stad, och han är Messias, Herren.*

Denne Jesus!

Denne Jesus skall komma igen. Ja, så utpekande framförs löftet om en andra tillkommelse till en samling paralyserade lärjungar på Oljeberget himmelfärdsdagen. Det var apostlarna och den urkristna församlingens Jesus, helt oförstörd av kommande tiders för-

"Han som blev uppenbarad i köttet"

falskningsteorier. Identiteten var klar. Han hade legitimerat sig såsom sann Gud och sann människa. Med förutgående hos Fadern avlades han in i människosläktet av den helige Ande.

"Han som blev uppenbarad i köttet"

Åt honom, den förstfödde före allt skapat, bereddes en kropp genom vilken Guds vilja uppenbaras och förverkligas fortgående och slutligt i allas frälsningsavgörande avseenden. Jungfrun förlöstes "kvinnans säd".

I stallet inleddes Jesu jordiska bana, vid Jordan invigdes han till överstepräst och i Getsemane till offerlamm. Altaret restes utanför Jerusalem dit han förts dödsdömd för religiös hädelse, politisk uppvisning och socialt svärmeri. Hade han varit en idealist eller reformator, levnadskonstnär, renlevnadsman eller religionsfilosof, så hade hans synliga och osynliga banemän för alltid berövat honom rätten till mänsk-

**Väckelseappell
av Arne Imsen**

ligt liv, och martyrhistorien skulle varit ett intressant namn rikare. På Golgata inställde sig döden för att ta sitt byte då avrättningen var fullbordad och döden konstaterad genom vätskeflödet från den mördades uppstungna sida.

"rättfärdigad i anden"

"Rättfärdigad i anden"

Då Jesus gjort sin sorti ur den synliga världen, gick han i anden in i den osynliga för att möta döden och predika i Dödsriket. Men det var absolut omöjligt att döden kunde behålla honom och ur dödsrikets moderssko förlostes han i

de djupaste födslovåndor och blev den förstfödde från de döda.

Hans synliga kropp var beviset för att han av människor och djävlar blivit dömd för de grövsta illgärningar, och enligt mänskligt betraktelsesätt hade han kvalificerat sig för evigt straff. Men i den osynliga världen blev han i anden efter vederbörlig domstolsprövning på högsta nivå förklarad rättfärdig och oåtkomlig

"predikad bland hedningarna och trodd i världen"

för all bestraffning.

Det är denne andligen och kroppsligen Uppståndne, som Gud upphöjt till Herre och Messias, och det är denne Jesus som "blivit predikad bland hedningarna och trodd i världen"

Det är genom denne Jesus världen skall födas på nytt. Förvisso, "erkänt stor är gudaktighetens hemlighet", och mäktigt ljuder genom tidsåldern den urkristna församlingens tonsatta trosbekännelse. Vi stämmer in i lovsången: "Hylla Sonen, så att han icke vredgas och ni förgås på er väg; ty snart kunde hans vrede upptändas. Saliga är alla de som tar sin tillflykt till honom." ■

Ut ur prövningen - bort från vreden

Bibeln talar inte bara om att församlingen skall lyftas ut och bort från sitt trängda liv i tiden – den säger oss också att vi skall frälsas från den kommande vreden.

Text: Jan Egil Hafsahl

Det finns knappast någon, som med en viss grad av allvar har läst bibeln, som kunnat undgå att lägga märke till vilken stor plats löftena och läran om Jesu tillkommelse har i Skriften.

Det finns knappt någon bok från Matteus till Johannes Uppenbarelse, som inte framhåller Guds löfte om församlingens underbara hopp; det faktum att Jesus skall komma tillbaka.

Återkomsten aktualiserades ständigt av Jesus själv, den blev flitigt förkunnad för de första kristna genom apostlarna, och under församlingens första tid höll man fast i tro och ivrig förväntan. Ord som *"Herren är nära"* (Fil 4:5), och *"vi som lever och är kvar till Herrens ankomst"* (1 Tess 4:15) säger oss och understryker det korta perspektiv den urkristna församlingen levde med när det gällde frågan om Jesu tillkommelse och församlingens uppräckelse.

Inte heller kan förnekas att det finns en betydlig skillnad mellan den förväntan som präglade Jesu första efterföljare, och den hållning som idag är rådande inom kristenheten. Det saliga hopp allas ögon och hjärtan var vända mot under den apostoliska tiden, har alltmer försvunnit bland tidens moderna kristna, där Jesu tillkommelse blivit en teoretisk dogm eller ett konsekvenslöst teologiskt problem för speciellt intresserade, och där själva

uppräckelsen är försvunnen i ett hav av meningslösheter – ett problem som visserligen diskuteras flitigt via sociala medier, men som knappast väcker någon inför det gränsöverskridande faktum att Jesu tillkommelse står för dörren.

Att läran om parusin är borta från talarstolarna har lämnat efter sig ett vakuum som moderna kristna försöker att fylla med alla typer av irrationella och planlösa aktiviteter. Brist på kunskap är en snara för allt Guds folk, nu som förr:

- En oxen känner sin ägare, en åsna sin herres krubba, men Israel känner inget, mitt folk förstår ingenting. (Jes 1:3)

Paulus såg som sitt uppdrag att råda bot på kunskapsbristen, en upplysningstjänst som ledde honom till att frekvent skriva brev till de olika församlingarna:

- Bröder, jag vill inte att ni skall

vara okunniga i fråga om de andliga tingen. (1Kor 12:1)

- Bröder, jag vill att ni skall känna till denna hemlighet... förstokelse har kommit över en del av Israel. (Rom 11:25)

I sitt första brev skriver Paulus till församlingen i Tessalonika för att klargöra förhållandet gällande de dödas uppståndelse och församlingens uppräckelse:

- Bröder, vi vill att ni skall veta hur det

Ut ur prövningen

Illustrationen föreställer anabaptister på 1500-talet som på grund av sin tro fick lida martyrdöden.

förhåller sig med dem som har insomnat, så att ni inte sörjer som de andra, de som inte har något hopp. Eftersom vi tror att Jesus har dött och uppstått, så tror vi också att Gud skall föra fram dem som insomnat i Jesus tillsammans med honom. Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst skall alls inte komma före de insomnade. Ty när en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då skall Herren själv stiga ner från himlen. Och först skall de som dött i Kristus Jesus uppstå. Därefter skall vi som lever och är kvar ryckas upp bland moln tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så skall vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord. (1 Tess 4:13-18)

Israel och vedermödan

Moderna teologer, i den grad man överhuvudtaget berör ämnet, knyter gärna Jesu tillkommelse till den stora vedermödan, och har med det skapat en tredelning inom teologin. Församlingen har blivit ”pre- mid- eller posttribulationistisk” - något som åter har skapat en fatal perspektivförskjutning i de troendes led.

Uttrycket ”den stora vedermödan” är hämtat från Jesu eskatologiska tal i Matteus kapitel 24:

- Ty då skall det bli en så stor nöd att något liknande inte förekommit sedan världens begynnelse och aldrig mer skall förekomma.” (Matt 24:21)

Uttrycket har sin profetiska rot i Daniel kapitel 12:

- Det kommer en tid av nöd, som inte har haft sin like ända från den dag då människor blev till.” (Dan 12:1)

med en parallell till Jeremia 30:7:

- En tid av nöd är detta för Jakob.

Denna vedermödans tid refererar i första hand till det judiska folket – ett holocaust utan motstycke i historien. Den ökända antisemitism vi idag ser och upplever är definitivt ett tecken i tiden.

Världen och vedermödan

Bibeln generellt, och Uppenbarelseboken speciellt, talar också om tider med global nöd över världen:

- Då kom en annan häst ut, en eldröd, och åt honom som satt på den gavs makt att ta bort freden från jorden och få människor att slakta varandra. Och ett stort svärd gavs åt honom. När Lammet bröt det tredje sigillet, hörde jag det tredje väsendet säga: ”Kom!” Och jag såg, och se: en svart häst, och han som satt på den hade en våg i handen. Och jag hörde liksom en röst mitt ibland de fyra väsendena säga: ”Ett mått vete för en denar, och tre mått korn för en denar,

och oljan och vinet får du inte skada.” När Lammet bröt det fjärde sigillet, hörde jag det fjärde väsendets röst säga: ”Kom!” Och jag såg, och se: en gulblek häst. Och han som satt på den hette Döden, och helvetet följde efter honom. Och åt dem gavs makt över en fjärdedel av jorden, makt att döda med svärd och med svält och med pest och genom jordens vilda djur. (Upp 6:4-8)

De världsomspännande problem vi idag

kännetecken på sann efterföljelse.

”Så kommer också alla som vill leva gudfruktigt i Kristus Jesus att förföljas.” (2 Tim 3:12)

Den annorlunda församlingen är alltid en provokation i världens ögon och därmed ett ämne för hån och ringaktning. Hebreerbrevets författare påminner i sitt brev församlingen i Jerusalem om deras

första tid som Jesu efterföljare:

- Kom ihåg den första tiden då ljuset kom till er. Ni fick utstå en hård kamp och mycket lidande. Somliga utsattes för offentligt åtlöje och blev hånade och plågade, andra stod sida vid sida med dem som behandlades så. (Hebr 10:32-33)

Det är riktat till församlingen, som i sin vardag upplever tidens tryck, att Jesus skall komma.

I sändebrevet till Filadelfia, som inte bara var en dåtida lokal församling, utan står som prototyp för tidens sista levande församling på jorden, ljuder budskapet:

- Eftersom du har bevarat mitt ord om uthållighet, skall jag bevara dig och rädda dig ur prövningens stund, som skall komma över hela världen och sätta dess invånare på prov. (Upp 3:10)

Jesu säger inte att församlingen ska gå problemlös genom tiden, men han har gett den ett underbart löfte: Jag ska befria dig, ta dig ut, som det heter i andra översättningar – från den prövningens stund som skall komma ...

Bibeln talar inte bara om att församlingen skall lyftas ut och bort från sitt trängda liv i tiden – den säger oss också att vi skall frälsas från den kommande vreden:

- När vi nu står som rättfärdiga genom hans blod, hur mycket säkrare skall vi då inte genom honom bli frälsta från vredesdomen. (Rom 5:9)

Det är bibelns lära. Syndens rättmätiga straff drabbade Sonen då han hängde på Golgata kors – till frikännande för alla som sätter sin tro till honom.

Skriftens budskap är därför tydligt: Ut ur nöden – bort från vreden!

- ...och hur ni omvände er till Gud, bort från avgudarna, för att tjäna den levande och sanne Guden och vänta på hans Son från himlen, honom som Gud har uppväckt från de döda, Jesus, som har frälst oss från den kommande vredesdomen. (1 Tess 1:9-10)

Det är församlingens saliga hopp: Jesu tillkommelse och brudens uppryckelse!■

Bort från vreden

Konstnärlig tolkning av Uppenbarelsebokens fyra hästar.

bevittnar med hundratusentals människor på flykt, parallellt med den globala ekonomiska krisen vi vet kommer att intensifieras, för att till sist kulminera i av allt att döma ett kaos, är endast preludiet till det bibeln kallar ”Guds vrede”.

Hela den icke troende världen skall, enligt Uppenbarelseboken, få dricka av ”Guds vredesvin” (Upp 14:10) – och all synd skall till slut få sitt oundvikliga straff.

Församlingen och vedermödan

För församlingen har vedermödan varit dess lott i alla tider: ”I världen får ni lida” (Joh 16:33)

Då Paulus och Barnabas besökte församlingarna i Lystra, Ikonium och Antiokia var budskapet entydigt: ”vi måste gå genom många lidanden för att komma in i Guds rike.” (Apg 14:22) En levande kristen besparas inte motstånd och förföljelse, utan det är snarare ett

Skyarna brister

Teckning: Magdalena Vidén

*Vad världen väntat på detta ögonblick!
Himlen säger sitt "ja" och Fadern talar till
Sonen genom den brustna skyn.
Och den helige Ande sänker sig ner över
Jesus som en duva.
En ny tidsålder bryter in. Frälsningens
och försoningens tidsålder för hela
mänskligheten. Ja, för hela skapelsen.*

Text: Lars Bygdås

Där står Jesus Guds son från Nasaret och Johannes Döparen från Juda bergsbygd, i Jordans grumliga vatten.

Hundra - kanske tusentals människor trängs längs stränderna. Alla hade hört talas om detta nya i Israel.

En ny sida av Gud! Ett uppgörelsens, men också ett nådens och försoningens budskap. Först nå sedan lag...

Markus skriver i 1:5 *"Och hela judiska landet och alla Jerusalems invånare gingo ut till honom och lät döpa sig av honom i floden Jordan och bekände därvid sina synder."*

Johannes budskap var evangelium om Jesus! De allra flesta hade sedan barnsben i synagogan hört profetierna om att Messias skulle komma. Och nu - kanske... var tiden kommen.

Jesus hade kommit ner till Jordan för att döpas av Johannes.

Och det hände sig vid den tiden att Jesus kom från Galileen.

Och han lät döpa sig i Jordan av Johannes.

Och strax då han steg upp ur vattnet, såg han himlen dela sig

och Anden såsom en duva sänka sig ner över honom.

vers 11: *Och en röst kom från himmelen: "Du är min älskade Son; i dig har jag funnit behag."* (Mark1:9-11)

"Han såg himlarna dela sig" (dela i grekiskan = Schidsomenus -samma ord som vårt schism, strid) :

"Markus använder ett starkare uttryck än Matteus och Lukas. Ordet *s c h i z o* betyder att dela genom att riva isär. Vårt schism är avlett härav ." (Studiebibeln)

Skyarna brister!

Himlen delade sig till följd av en strid i himlarymderna! En kamp mellan två makter i en annan dimension.

En kosmisk förändring till följd av en makts seger över en annan..! Och den helige Ande bryter igenom och sänker sig ner över Jesus som en duva.

En ny tidsålder bryter in. Det är Jesu tidsålder, frälsningens tidsålder, kristendomens tidsålder. Hal-leluja!!

Och denna tidsålder är rådande intill den dag Jesus kommer åter.

Detta var alltså de första dopen med

”Johannes döpelse”. Det är till detta förlåtelsens och reningens dop du och jag bjudes in. Det var detta dop apostlarna och församlingen praktiserade från begynnelsen

Jesus börjar sin gärning här på jorden fylld av Guds Ande.

Men av samme ande förs han ut i

De får se ett tecken till. När Jesus utropar ”Det är fullbordat!” och giver upp andan, brister förlåten i templet isär och hela mänskligheten bjudes in i Guds allra heligaste till frälsning och gemenskap i och genom Jesu blod. Detta segerrop går genom hela universum.

öknen för att frestas av djävulen. Jesus skall prövas. Och Jesus bemöter hela tiden ifrågasättandet med Ordet. ”Det står skrivet!”

Avgrundsmakterna finns där. Alldeles hack i häl.

Jesus vänder i Andens kraft upp till Galileen för att predika Guds evangelium.

Ryktet om honom har gått före honom. Det blir väckelse över hela Galileen. Vägarna fylls av människor som kommer med sina sjuka och och plågade för att uppleva hälsa och befrielse.

Galileen var det mer öppna och fria landskapet i Palestina, Men även det nordligaste. Det var Galiléerna som först såg de romerska soldaterna marschera in i landet. Jesus upplevde ju också detta genom hela sin barndom. Där jäste motståndet. Där talade man mer öppet om befrielse från ockupationsmakten Rom. Kanske Messias nu hade kommit för att leda befrielsekampen?

Men Jesus tog aldrig till vapen. Han var

den lidande tjänaren hos Jesaja - Lammet - Guds lamm - som leddes bort för att slaktas.

Jesu verksamhet blev kort. Nu väntar konfrontationen med det religiösa Jerusalem. Mötet mellan det gamla förbundet som hade tjänat ut och Guds nya nådens ordning. Prästerskapet och de lagkloka ville ha bevis för att Jesus var Guds son. Men det sista de får se av Jesus är de smärtfyllda stegen upp mot Golgata, och denna förnedring tar de som bevis för att han var en bedragare.

De får se ett tecken till. När Jesus utropar ”Det är fullbordat!” och giver upp andan, brister (schidsomenos!) förlåten i templet isär och hela mänskligheten bjudes in i Guds allra heligaste till frälsning och gemenskap i och genom Jesu blod. Detta segerrop går genom hela universum. Syndens och onskans järngrepp är brutet. Och det pekar fram mot det ögonblick då Messias sätter sina fötter på Oljeberget: Tusenårsriket bryter in och det blir fred och upprättelse i naturen, i djurvärlden och i hela skapelsen! Maranata!

Snart är det jul igen och vi kommer i alla möjliga sammanhang att få höra Lukas julevangelium,

”Och det hände sig vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivas.”

Vi kommer att få se krubbor med Maria och Jesus i kyrkor och varuhus. Och det blir något av idyll runt Jesu födelse.

Men bakom kejsar Augustus finns en fruktansvärd verklighet. Han hade makt att låta skattskriva hela världen.

Han var den falske Fredsfursten som opererade i vilddjursimperiet innan Jesus trädde fram! Han var kejsare - gud och frälsare.

Det väldiga romerska imperiet kastade sin slagskugga över hela Jesu liv och verksamhet. Ja redan från första andetaget. Je-

sus föddes just i Betlehem för att kejsar Augustus beordrat alla medborgare att låta skattskriva sig.

Augustus inledde kejsarkulten i imperiet. Till hans ära byggdes fredstempel över hela riket och det blev lag på att offra till kejsaren och tillbedja hans bild. Professor **Hjalmar Holmqvist** skriver i sin stora kyrkohistoria om kejsarkulten:

- Även denna kults rötter gingo tillbaka ned i orientens gamla härskardömen och religioner, ända till faraonernas gudkonungadöme. Med Augustus slog den ut i full blomning.

Denna kejsarkult blev ett gissel för det första århundradets kristna. De vägrade offra till kejsaren och våg på våg av förföljelser svepte över församlingarna.

Hit hör också den gamla grekiska seden att gudomliggöra sina segerrika härskare kallat apoteos.

Ja över en viss Adolf Hitler utropades också apoteos.

forts sid 30

Augustus - kejsare, gud och frälsare

ÖVERVAKNINGEN

- ett tidstecken

Text: Emanuel Johansson

Edward Snowden fick tillfällig asyl i Ryssland. Detta gav Putin politiska poäng samtidigt som Obama återigen tvingas förklara sig för Europa och andra länder inför den fortgående strömmen av avslöjanden som Snowden tillhandahåller media. Nu visar det sig också att Sverige med FRA är mer involverat än vad som tidigare varit känt.

I oktober i år publicerade The Guardian uppgifter om att 35 världsledares telefoner övervakats av NSA. (The Guardian 25 oktober) Det mest uppmärksammade övervakningsoffret är Tysklands förbundskansler **Angela Merkel** vars telefon ska ha varit övervakad. Merkel som är uppväxt i ett Stasikontrollerat DDR, reagerade starkt och hänvisade till att amerikanska och tyska soldater kämpar och dör tillsammans i Afghanistan, och sa vidare: "Då ska man inte behöva oroa sig över att man övervakas av våra allierade". (SvD 25 Oktober)

I Storbritannien får premiärministern **David Cameron**

stark kritik av människorättsorganisationer för att ha uppmanat medier att inte publicera känsligt material. (TT 29 oktober)

Sveriges **Fredrik Reinfeldt** tiger solidariskt och efter ett EU-toppmöte meddelade han att Sverige inte ansluter sig till den tysk-franska anti-spionagepakten. (SvD 25 oktober) Har denna hållning med Sveriges, enligt The Guardian, nära spionsarbete med Storbritannien att göra. Eller känner sig Reinfeldt medskyldig genom FRA som under stor debatt röstades fram i riksdagen 2008.

Detta har i dagarna fått stor uppmärksamhet då nya

FRA's egen flagga.

avslöjanden genom Snowden visar att Sverige varit NSA till stor hjälp genom FRA:s övervakning av "ryska mål". Sverige förklaras vara särskilt intressant som samarbetspartner på grund av den digitala hörbarheten av rysk datatrafik som passerar Östersjön och Sverige ut till hela västvärlden.

Enligt uppgifter som Expressen fått del av var den ryska flyganfallsövningen i påskas riktad mot Lovön där FRA har en anläggning. (Expressen 9 december)

Men försvarsminister **Karin Engström** säger att övervakningen i detta sammanhang är helt naturlig och nödvändig. (Aftonbladet 5 december)

Här hör vi helt andra tongångar än exemplet med Merkels förväntan på sina "allierade".

Vi ser hur världen delas upp i det världsomfattande digitala informationskriget som pågår för fullt och frågan om övervakningen hamnar alltså mel-

lan om det är nödvändigt och helt naturligt eller förkastligt och ämne för oro.

När Amerikas president **Barack Obama** besökte Sverige i somras fick han frågan om den digitala övervakningen. Obama beskrev hur under rättelsearbetet tog ordentlig fart efter 11 september 2001, att USA besitter oerhört stor kapacitet på området, men att myndigheterna inte alltid borde avlyssna i vilken omfattning som helst bara för att de kan det. Han sa också att lagstiftningen på området kanske inte är anpassad till den nya verklighet som det digitala samhället medfört.

Med andra ord är det upp till var och en att lita på att storebror, i detta fall USA:s underättelsetjänst, nu med Svenska FRA som lydig medhjälpare, inte lyssnar på det som inte är nödvändigt av en eller annan orsak.

Att hörbarheten från människors digitala aktivitet är stor är ett faktum. Detta gäller

Fredrik Reinfeldt och Barack Obama samtalar med ryggen till. Det avslöjas nu att samtal av detta slag ägt rum mellan länderna fler än denna gång

såväl för toppolitiker som för folk i allmänhet, och bland dem som lyssnar finns många fler än FRA och NSA. Skillnaden är att majoriteten internetanvändare litar på och har accepterat den omfattande övervakningen som sker från privata sektorn medan många fortfarande ställer sig tveksamma till myndigheters tillgång till informationen. Att annonsföretag, handeln, nöjesbranschen med flera, har tillgång till i stort sett all information om individen är accepterat. Försäkringsbolag, arbetsgivare och bostadsföretag är på god väg medan förväntningarna fortfarande är att myndigheter ska hålla för öronen. Snowden med flera visslar dock om att så inte är fallet.

Om all information om alla finns tillgänglig väcks flera allvarliga frågor. *Idag* sägs övervakningen från myndigheter särskilt rikta sig mot uttryck beteenden och åsikter kopplat till terrorism, eller brottslighet. Vilka uttryck, beteenden och åsikter räknas som "fel" *imorgon*.

Idag är de största aktörerna och ägarna till information om jordens befolkning kommersiella företag. Vem kontrollerar denna information *imorgon*.

För den bibeltroende uppstår också frågan om vi finner något om detta i det profetiska ordet. Jag sitter inte inne med ett fullödigt svar, men helt klart är att för ett globalt världsrike likt det som talas om i Upp 13 blir en total övervakning av människorna en nödvändighet.

Nu visar det sig att den tekniska utvecklingen får människor att förhålla sig till en total övervakning som något naturligt. (se artikel i MR nr 3 2013)

Med det perspektivet är utvecklingen vi bevittnar ett starkt tidstecken som talar om att tiden är kort och att Jesus kommer snart! ■

Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet

Text: Tage Johansson

Den predikan som har kallats bergspredikan i Matteus femte till och med sjunde kapitel, kan den förkroppsligas av människor av kött och blod, av de som vandrar här på denna syndfulla jord?

Många har under tidernas lopp ställt sig denna fråga. Många har resignerat och uppgivet lämnat frågan därhän till en oviss framtid. Det handlar om människor som är nitiska och menar allvar med sin kristendom. De saknar tillräcklig insikt och kunskap i ordet. Den som är ytlig och rotlös brottas sällan med bibelns lära om rättfärdighet. En sådan måste tillsvidare leva av mjölk. I Hebr 5:13 står det:

- Men om någon är sådan att han ännu måste leva av mjölk, då är han oskicklig att förstå en undervisning om rättfärdighet, han är ju ännu ett barn.

Ska vi rätt förstå bergspredikan är det viktigt att skilja mellan den rättfärdighet som vi tar emot genom tron, och att utöva rättfärdighet. Jesu rättfärdighet blir min när jag tar emot den i tron. Detta är ju grunden för min frälsning vid pånyttfödelsen. Vi har blivit förklarade rättfärdiga. Upp 22:11 talar just om att vara rättfärdig och att utöva rättfärdighet, och att den som är helig ska fortsätta att helga sig. Med andra ord är det frågan om att ha tagit emot en gåva och att sedan förvalta gåvan. Paulus förmanar i 2 Kor. 6:1 att de skulle inte så mottaga Guds nåd så att den blir utan frukt.

Att utöva rättfärdighet är vad bergspredikan handlar om. Jesus säger ju till dem som lyssnade till honom.

-Ty jag säger eder att om eder rättfärdighet icke övergår de skriftlärdes och fariséernas så skolen i icke komma in i himmelriket. (Matt 5:20)

Aldrig tidigare hade människorna lyssnat till en sådan märklig undervisning av en sådan märklig människa. Han säger gång på gång: "men jag säger eder". Lagen sa något, men

Jesus sa något mer. Budskapet gick ned i djupet av människornas hjärtan. Det öppnade samtidigt en större möjlighet än vad gamla förbundets folk hade tillgång till. Nu fick de Andens lag att leva efter, den kommer till oss genom ordets undervisning. Jesu liv och uppståndelsekraft är i ordet.

Om bergspredikan upplevs som ett tungt krav beror det på att vi försöker leva efter den i egen kraft. Det kan bara ske som ett utflöde av andligt liv. Ordets undervisning visar vad Gud vill uppfylla i oss. Den som lever vid källan grönskar och bär frukt. Allt som är i rörelse har en verksam kraft, en energikälla som ursprung.

Ifall energitillförseln är i avtagande, som det var för Efesieförsamlingen, som hade förlorat den första kärleken, då uppmanas vi, liksom de, att åter göra sådana gärningar som de gjorde under sin första tid. För den som står i ett rätt förhållande i sitt gudsliv, upplevs bergspredikan inte som ett krav utan ett erbjudande. Han som gav oss bergspredikans ord är också uppfyllaren av dess innehåll i oss. Han har visat oss vad han vill om vi är villiga att göra hans vilja. Jesus avslutar sin undervisning med:

- därför var och en som hör dessa mina ord och gör efter dem, han må liknas vid en man som byggde sitt hus på hälleberget. (Matt.7:24)

Det som gjorde Jesu undervisning så unik och skild från de skriftlärdes och fariséernas, var, som han själv säger i Joh 6:63:

- De ord som jag har talat till eder är ande och liv.

Vidare står det att han förkunnade sin lära för dem med makt och myndighet och icke såsom deras skriftlärde. (Matt 7:29)

Jesus som är det nya förbundets stora övers-tepräst efter Melkisedeks sätt, är den som kan tillgodose alla våra behov inför Gud. *"Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skola bliva mättade."* (Matt 5:6) ■

KAMPEN OM TROEN

När två av Sveriges största pingstförsamlingar ändrar doppraxis måste vi se det som ett tids-tecken. Det är avfallstider!
Dopdebatten är också en spegelbild av hela samhällsdebatten som idag präglas av en stor besvikelse över sveket mot de idéer som skapade vårt trygga folkhem.
Folkrörelserna och väckelserörelserna töms på sitt innehåll. Vad kommer sedan...? En ny frikyrka? Ett nytt Sverige?
Detta är ett axplock ur höstens dopdebatt. Som synes utlovas en het debatt 2014.

Text och sammandrag: Lars Bygdås

Niklas Piensoho i Filadelfiaförsamlingen i Stockholm och Urban Ringbäck i Smyrna Göteborg är alltså beredda att öppna för spädbarnsdop som medlemsgrundande.

I en artikel i Dagen 131031 deklarerade de klart och tydligt att de välkomnade barn-döpta i församlingen. Sök och läs den!

Och nu i november skickade ledaren för Pingst, Pelle Hörnmark, ut ett brev till pastorer och predikanter och föreslog ett möte februari och mars 2014 där frågan om dop och medlemskap står högst på agendan.

Dagen intervjuar Pelle Hörnmark:

Varför har frågan blivit så infekterad. Kunde ni inte gjort något för att undvika det?

– Vi kunde säkert ha gjort något annorlunda. Men vi hade en process för tre - fyra år sedan där vi snackade oss samman om teologin kring dopet och fick i uppdrag att skriva samman slutsatserna. Det ledde till att vi var över-

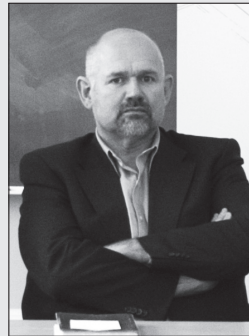

Piensoho, fd missionare med titel som pingstpastor i Rörstrand, verkar ta lätt på dopfrågan.

ens om vad som var grundläggande för att vara med i Pingst FFS. Men vad vi inte var överens om var gränserna för medlemskapet. Sedan när de stora församlingarna går vidare i den frågan, skapar det frågetecken för många.

Vad beror det på att församlingarna kommer till olika slutsatser i medlemsfrågan?

– Det kan handla om ideologi, men det kan också handla om geografi. I de delar av Sverige som är tydliga EFS-fästen är det vanligt att den ena i äktenskapet tillhör Pingst, och

Frågan ska upp till behandling säger ordförande för Pingst FFS, Pelle Hörnmark.

den andre är barndöpt i EFS, vilket så klart skapar problem för församlingarna.

Vad är din personliga uppfattning i frågan om medlemskap?

– Det tänker jag inte svara på ännu, även om jag höll på att göra det nu (skratt). Det finns de som tycker att jag borde tala ut och det kommer jag att göra.

(Dagen 22 november)

Pingstteologen och sydamerikamissionären Nils-Olov Nilsson:

– När Pelle Hörnmark återupptar idén om att alla församlingar får tolka medlemskapet som de vill undrar man vad han menar. Under de första 75 åren, efter mycken bön, fasta och ingående studium, antog pingströrelsen en serie trossanningar som man solidariskt delade med varandra. Så var det också på biblisk tid. Man vakade över den lära som överlämnats till församlingarna. Någon självständighet för eget experimenterande fanns inte. Kampen har alltså tystnat.

Teologin har späts ut med människotankar och medlemmarna lever i en sorts läromässig likgiltighet som är skrämmande. Och de pastorer och ledare som nu ägnar sig åt att smula sönder den klassiska pingstteologin, kommer i framtiden att få bära ansvaret för den kommande utvecklingen.

(Dagen 5 november)

DAN SALOMONSSON, Pingst Uppsala:

– Grundfrågan i all teologi bör vara: "Vad säger Bibeln?"

Texternas församlingar består av människor som medvetet låtit döpa sig. Med urkristendomen som ideal blir frågan teologiskt okomplicerad. Församling består

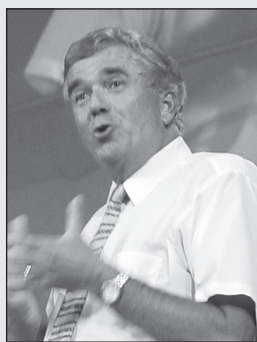

För Dan Salomonsson är frågan om vad bibeln säger fortfarande viktig.

av människor som kommit till tro på Jesus och i lydnad för Ordet medvetet låtit döpa sig. Gemenskapen däremot, är självklart till för alla döpta eller odöpta oavsett åsikter, social position eller ålder... Om inte dopet är porten in i församlingen, vem skall då bedöma om någon är aktivt

DEDOPET

troende eller levande i sitt dop? Det enda objektiva är att fastställa dopsynen och låta den avgöra vem som tillhör församlingen. Alla andra kriterier blir farligt påverkbara och flytande. Det har etablerats en märklig praxis att rösta demokratiskt i teologiska frågor. Den politikstyrda kyrkan bestämmer sig att i strid med

Jack-Tommy Ardenfors, pastor i Smyrna Göteborg åren 1988 till 2006, ser allvarligt på utvecklingen.

bibeltexten viga samkönade par. Och nu verkar frikyrkorna beredda att rösta om församlingen skall bestå av döpta eller inte. Är nästa fråga på den demokratiska dagordningen att rösta om Jesus får komma tillbaka?

Lära kan aldrig handla om majoritetsbeslut i ett församlingsmöte. Praktiserad lära handlar om övertygelse utifrån skriften...

(Världen idag 6 november)

Jack-Tommy Ardenfors uttrycker också sin oro i intervju i Dagen:

– Det är ett oerhört allvarligt läge. Många som jag har pratat med frågar sig vart pingströrelsen är på väg. För en del är det så allvarligt att de frågar sig om de fortfarande kan vara pastor i en pingstförsamling om det här blir den nya officiella linjen.

(Dagen 22 november)

Så talade fäderna

"Döparerörelsen är icke en sekteristisk särform av kristendomen, den är tvärtom kristendomens huvudform."

"Var spårade kyrkan ur? Då den upphörde att vara en döparerörelse. Dopet var stötestenen, det närgångna kravet på personlig avgörelse. Dopet blev barnadop och församlingen en stats- och folkkyrka, som började förfölja döparna lika grymt som den hedniska makten förut förföljt martyrerna."

Ur boken "Döparerörelsens väg genom tiderna" av **C G Hjelm**
1946 Förlaget Filadelfia

Åter till Ordet! Åter till våra rötter!

Var hittar vi då våra rötter? I Kornelius hus och det första hedningadopet.

Det inleddes med att en Guds ängel talade med Kornelius i Apostlagärningarna 10:3-6. Himlen var med när urkristendomen började sitt segertåg över världen.

Och liksom när Jesus döptes i Jordan föll Guds ande där i Kornelius hus över dopkandidaterna innan dopet.

Det är dessa himmelska, profetiska och frälsningshistoriska dimensioner som så lätt faller bort i dessa dopdebatter.

MIDNATTSROPET

Sprides fritt

6 nr/år

www.midnattsropet.se 08-98 56 83

Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning

Bibelstudium av Gertrud Johansson

Världen har sitt tänkesätt och utvecklas alltmer till att bli gudsfientlig på alla områden. Idag, mer än någonsin, är det väldigt viktigt att vi isolerar oss ifrån alla strömningar i världen och i tiden, och håller oss till det levande gudsordet, så att vi allt mer likbildas med Jesus och inte liknar världen.

Jag utgår från Johannes, kapitel 17, där Jesus beder.

-Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning. (v. 17)

Jag tror att den versen är en nyckel för oss om vi vill veta vad helgelse handlar om. Tidigare ber han:

- Ty de ord som du har gett mig har jag gett dem, och de har tagit emot dem och har verkligen förstått att jag har utgått från dig, och de tror att du har sänt mig. (v. 8)

Jesus hade gett dem sitt ord och de hade tagit emot det. De hade blivit födda på nytt genom sanningens ord och nu hade de börjat ett nytt liv, och Jesus ber: "Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning."

Det är väldigt viktigt att frälsningen i våra liv får en fortsättning. I första Petrus brevs första kapitel läser vi om lärjungarna att de är:

- utvalda enligt Guds, Faderns, försyn, i helgelse i Anden, till lydnad och till beständighet med Jesu Kristi blod. (1 Petr 1:2)

De var födda på nytt genom Guds Ord. Det ser vi där aposteln skriver:

- Ni är ju födda på nytt, inte av en förgänglig säd, utan genom en oförgänglig, genom Guds levande ord som förbliver.

(1 Petr 1:23)

De var utvalda i helgelse i Anden till

lydnad och till beständighet med Jesu Kristi blod. De här elementen måste finnas med. Helgelse i Anden, för Guds Ord kan vi bara ta emot och förstå genom den helige Ande. Och så handlar det om lydnad för Guds Ord. Idag är det svårt att tala om lydnad, för människan vill inte lyda någon. Man vill vara fri och självständig. Men lyda Guds ord kan vi göra när vi kommit till honom för att vi älskar honom. Vi förstår att hans ord är gott, och då vill vi lyda hans ord.

- Då ni nu har kommit till lydnad, så följ inte de begärelser som ni förut, under er okunnighets tid, levde i, utan bliv heliga i all erandel, såsom han som har kallat er är helig. (1 Petr 1:14-15)

och vidare säger Petrus:

- Rena era själar, i lydnad för sanningen (v. 22)

Men handlar inte reningen om Jesu blod? Jo, det gör det. Jesu blod renar oss från all synd. Vi kan vandra i ljuset och ständigt ha denna rening från synden i hans blod. Men här handlar det om en annan slags rening. Vi ska rena våra tankar, vårt sinne ifrån världens tänkesätt som vi alla har påverkats av. Men om vi mättar oss med Guds Ord, då renas vårt tänkesätt i enlighet

med Guds Ord. Det är ett reningsbad för oss som det står i Efesierbrevet:

-...såsom Kristus har älskat församlingen och utgivit sig själv för henne till att helga henne, genom att rena henne medelst vattens bad, i kraft av ordet. Ty så ville han själv ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck och skrymka och annat sådant; fastmer skulle hon vara helig och ostrafflig. (Ef 5:25-27)

Paulus och Petrus och de övriga som har skrivit i Guds Ord har gett många förmaningar. Må vi ta till oss dem. Paulus säger i första brevet till Timoteus:

- Och förmaningens ändamål är kärlek av ett rent hjärta och av ett gott samvete och av en oskrymd tro. (1 Tim 1:5)

Det handlar om att vi ska helgas och att vi verkligen tror på Guds Ord. Allt vad Gud ger är gott. Det är till vårt bästa, till vår fostran. I andra brevet till Timoteus läser vi:

- Du känner från barndomen de heliga skrifter som kunna giva dig vishet, så att du bliver frälst genom den tro du har i Kristus Jesus. All skrift som är ingiven av Gud är ock nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bliva fullt färdig, väl skickad till allt gott verk. (2 Tim 3:15-17)

Det är vad Gud vill med oss. Han har gett oss skriften för att vi genom den ska kunna växa upp till frälsning, till honom som är huvudet, Kristus.

Vi behöver inte tro att inte alla kommer dit fram. Det gör vi när vi mättar oss med hans Ord varje dag.

Det är meningen att Guds vilja genom oss ska ske, att människorna alltmer ska kunna se Jesus synliggjord i oss. Vi renas genom Ordet. Vi kan likna Guds Ord vid det manna Guds folk fick för att avgiftas från det de åt i Egypten. Egypten är en bild på världen. Världen har sitt tänkesätt och utvecklas alltmer till att bli gudsfientlig på alla områden. Idag, mer än någonsin, är det väldigt viktigt att vi isolerar oss ifrån alla strömningar i världen och i tiden, och håller oss till det levande gudsordet, så att vi alltmer likbildas med Jesus och inte liknar världen.

I Guds ord står om svåra tider som ska komma. I första Timoteusbrevet står om människor som vänder sig ifrån sanningen. Det är fruktansvärda bilder som ställs fram för oss i dessa brev:

-...människorna ska då vara själviska, penningkära, stortaliga, övermodiga, smädelystna, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa mot sina närmaste, trolösa, begivna på förtal, omåttliga, tygellösa, fientliga mot det goda, förrädiska, besinningslösa, förblindade av högmod; de ska älska vällust mer än Gud, de ska ha ett sken av gudsfruktan, men ska icke vilja veta av dess kraft. Vänd dig bort ifrån sådana. (2 Tim 3:2-5)

Vad är det som är dess kraft? Det är korsets kraft man inte vill veta av, den kraft som betyder död för den gamla människan. Också bland många kristna har man ett sken av gudsfruktan, men vill inte veta av dess kraft. Det finns många som är motspänstiga, som avfaller ifrån tron. Världens rike är ett rike som vill inta alla; särskilt de kristna. Det vill förmå dem att förneka Guds Ord när det är skarpt och säger ifrån. Guds ord är för oss ljuvlighet, näring och styrka. Men Guds Ord är också skarpt så att det åtskiljer det mänskliga från det som inte är från Gud. Men världen vill hela tiden sammanblanda. Man vill helst få de kristna på sin sida, så att man slipper känna sig avslöjad och dömd. Det handlar om tankebyggnader som uppreser sig mot Guds Ord.

- Ty fastän vi vandra i köttet, föra vi dock icke en strid efter köttet. Våra stridsvapen äro nämligen icke av köttlig art; de äro tvärtom så mäktiga inför Gud, att de kunna bryta ned fästen. Ja, vi bryta ned tanke-

byggnader och alla slags höga bålverk, som uppresas mot kunskapen om Gud, och vi taga alla slags tankefunder till fånga och lägga dem under Kristi lydnad. Och när lydnaden fullt har kommit till väldet bland eder, då äro vi redo att näpsa all olydnad. (2 Kor 10:3-6)

Här kommer åter detta med lydnad in. Vi ska vandra i lydnad för sanningen så att vi kan bryta ned dessa tankebyggnader. Den församling och den människa som Guds Ord får forma är en mäktig motströmning mot allt det som finns i världen.

Alla som är i Guds rike representerar en helt annan sorts makt än den världen har. En tjänande makt där man går ner i ödmjukhet, inunder, som Jesus gjorde:

- Var så till sinnes som Kristus Jesus var, han som var till i Guds-skepnad, men icke räknade jämlikheten med Gud såsom ett byte, utan utblottade sig själv, i det han antog tjänare-skepnad, när han kom i människogestalt. Så befanns han i utvärtes måtto vara såsom en människa och ödmjukade sig och blev lydig intill döden, ja, intill döden på korset. Därför har ock Gud upphöjt honom över allting och givit honom det namn som är över alla namn ... (Fil 2:5-11)

Tänk att han gick ner så djupt! Och genom detta vann han en sådan seger

galler i Guds rike. Därför handlar det om fruktan och bävan för att komma fel, inte för att vi tror att vi genom gärningar kan förbättra vår frälsning. Det handlar om att helga sig i sanningen. Sedan läser vi:

- Ty Gud är den som verkar i eder både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske. Gör allt utan att knorra och tveka, så att ni blir otadliga och rena, Guds ostraffliga barn mitt ibland "ett vrångt och avogt släkte", inom vilket ni lyser såsom himlaljus i världen, i det att ni håller fast vid livets ord. (v. 13-15)

Tänk att vi kan göra detta! Längtar inte också du efter det? Jag längtar så efter att det får ske, att vi kan lysa som himlaljus i världen, att vi kan vara en annan slags människor. Så människorna förnimmer något himmelskt; någonting rent, något som inte är från oss, men ifrån Honom som har gett oss sitt ord. Det står ju så här:

- Såsom ni nu haven mottagit Kristus Jesus, Herren, så vandra i honom och var rotade i honom och låt eder uppbyggas i honom och befästas i tron, i enlighet med den undervisning ni har fått, och överflöda i tacksägelse. (Kol 2:6-7)

"Underordnen eder varandra i Kristi fruktan." Det handlar inte bara om några – det handlar om alla. I Guds församling är de andra så viktiga för mig, och har alla något att ge. Ingen ska vara högre än de andra, vi tjänar alla varandra.

och blev så upphöjd av Gud. Det är den principen som finns i Guds rike.

Och i nästa vers läser vi:

- Därför, mina älskade, såsom ni alltid förut har varit lydiga, så må ni också nu med fruktan och bävan arbeta på er frälsning, och det icke allenast såsom ni gjorde, då jag var närvarande, utan ännu mycket mer nu, då jag är frånvarande. (v. 12)

Men vad är det här? Ska vi arbeta på vår frälsning? Det är väl inte fråga om laggärningar att bli frälst? Nej, det är det inte. Men Guds Ord är så viktigt så att vi vill inte komma utanför det. Vi vill vara där, i Guds Ord, och i den principen som

Hur gick det till när vi tog emot Honom? Jo, vi hörde hans ord, och så fick det sjunka in i vårt hjärta och vi gjorde som han sa. Vi bad honom komma in, och så bekände vi med vår mun att nu har jag tagit emot Jesus, och han är min Herre. Så gick det till när vi tog emot honom. Hur ska vi då fortsätta?

"Vandra i honom". Vi ska fortsätta göra på samma sätt. När vi hör hans ord, hans röst och förstår genom den helige Ande vad Gud vill att vi ska göra, då ska vi göra det. Och då händer något i oss. Precis som det gjorde när vi tog emot hans frälsning första gången. En guds-

människa växer till när vi fortsätter att ta emot Ordet såsom han ger det till oss genom den helige Ande. Människorna i vår omgivning upplever det. De känner att här är något himmelskt. Något rent, något annorlunda växer fram, en människa som inte är som de andra.

Jag ser en princip i Guds Ord. Det handlar om underordnandets princip i Guds församling. Det här är något som världens människor tycker är väldigt gammaldags och omodernt. Man ska aldrig underordna sig; man ska vara självständig och hävda sig själv i världen. Inte bry sig om andra, utan gå sin egen väg. Det växer fram en väldigt hård människotyp i världen. Vi ser kärlekslöshet, själviskhet och allt detta vi nyss läste i andra Timotiebrevet. Men i Efesiebrevet läser vi nu:

- Underordnen eder varandra i Kristi fruktan. (Ef 5:21)

Det handlar inte bara om några – det handlar om alla. I Guds församling är de andra så viktiga för mig, och har alla något att ge. Ingen ska vara högre än de andra, vi tjänar alla varandra. När det handlar om underordnandets princip, så handlar det aldrig om motsatsen – härska- kändets princip över de andra. Nej, vi lyfter och hjälper varandra i vår gemenskap, så att ingen blir förtryckt, nedtryckt och bortglömd. Detta sker genom att vi underordnar oss varandra i Kristi fruktan. Vi är varandras lemmar, varandra till tjänst, och allas uppgifter och gåvor, även om de är olika, behöver komma till sin rätt. Vi läser fortsättningen:

- Ni hustrur, underordna er edra män, såsom ni underordnar er Herren. (Ef 5:22)

Det här ordet står inte bara i Efesiebrevet, utan också i Kolosserbrevet, i Titus brev och i första Petrus brev. Så det måste ju vara något väldigt viktigt som kommer fram här. Men att komma år 2013 och prata om att hustrun ska underordna sig sin man! Är jag inte nu fruktansvärt omodern! Det där var väl skrivet för den tiden? Nej, jag tror att här finns en stor hemlighet. Det står ju så här längre fram i kapitlet:

- Den hemlighet som ligger häri är stor; jag säger detta med tanke på Kristus och församlingen. (v. 32)

Att underordna sig sin man handlar inte om att mannen ska härska. Vi tänker lätt så. I världens sätt att tänka, så innebär en sådan maning att då ska mannen härska. Men det står inte så någonstans. Han ska råda, och det är något helt annat. Och

hustrun bör välja att underordna sig sin man som ska råda. Såsom Kristus utgav sig för sin församling till att rena henne och helga henne, som vi läste, så ska mannen utge sig för och älska sin hustru, för att detta ska bli en illustration och en bild för Kristus och församlingen. Tänk vad Jesus har gjort för församlingen! Vi underordnar oss Kristus. Han tar det

Gud har satt i sitt ord och sin skapelse. Vi vill istället visa på att det är riktigt, sant och rätt vad Gud har gjort. Till man och kvinna skapade han dem för att de två tillsammans skulle kunna tjäna honom. De kvinnor som inte har någon man är också i Guds församling beskyddade och får hjälp av församlingens bröder. Det står att Gud är de faderlösas fader

Det är en fantastisk bild, om man ser det som en cirkel. Barnen är längst in, sedan hustrun, mannen och Kristus. Ibland står man ovanför och tar ansvar, ibland befinner man sig under för att lyfta upp, ibland sida vid sida för att hjälpas åt. Med ett rätt, harmoniskt förhållande, illustrerar mannen och kvinnan Kristus och församlingen.

yttersta ansvaret med sin tjänande makt. Men han tvingar inte någon till något. Det står också att barnen ska underordna sig sina föräldrar. De är de små och värnlösa och behöver de andras skydd. Hustrun ska underordna sig sin man och allesammans ska underordna sig Kristus. Det är en fantastisk bild, om man ser det som en cirkel. Barnen är längst in, sedan hustrun, mannen och Kristus. Ibland står man ovanför och tar ansvar, ibland befinner man sig under för att lyfta upp, ibland sida vid sida för att hjälpas åt. Mannen och hustrun är en enhet som tillsammans ska tjäna Gud. Mannen hjälper sin hustru att komma i tjänst, han behöver hennes hjälp, men så tar han sitt ansvar och råder, och möter kanske de stötar som kommer i striden. Kvinnan har en större känslighet och behöver detta beskydd. Det är en förmån. Det handlar inte om att kvinnan inte får lov att fungera i sin tjänst eller ta beslut. Inte könshierarki, som vi så gärna tänker det. Med ett rätt, harmoniskt förhållande, illustrerar mannen och kvinnan Kristus och församlingen. Det är en stor hemlighet i detta. Vi kan visa på något annat än världen gör. Det här med genus är ju så aktuellt. Man tror att man ska utplåna skillnaderna mellan könen och på något sätt bortsopa den ordning som

och änkors beskyddare. För alla finns vad vi behöver i Guds rike. Detta med att underordna sig är ett skydd för oss. Vi behöver varandra.

Det finns en underordnandets princip på många plan. Även gentemot överheten ska man underordna sig. När man läser i Guds Ord framstår en människa som är foglig, mild, kärleksfull; en underbar kristusgestalt framstår när vi gör enligt hans Ord. Vi ska underordna oss all mänsklig ordning för Herrens skull. Han har insatt överheten och vi har ingen rätt att vara olydiga mot den. Men det finns dock tillfällen då vi är tvungna att gå emot överheten. När överheten kräver något som går emot Guds Ord, då måste vi lyda Gud mer än människor.

Vi läste i Timotiebrevet de förmaningar som fördes fram, och att aposteln ville förmana för att:

- du skall veta huru man bör förhålla sig i Guds hus, som ju är den levande Gudens församling, sanningens stödjepelare och grundfäste. (1 Tim 3:15)

Han säger att han vill att vi bör veta hur man bör förhålla sig till allt möjligt, till varandra, mellan man och kvinna, till överheten och till världen. I Johannes första brev står att vi ska inte älska världen.

- Älska inte världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom. Ty allt som är i världen, köttets begärelse och ögonens begärelse och högfärd över detta livets goda, det är icke av Fadern, utan av världen. Och världen förgår och dess begärelse, men den som gör Guds vilja, han förbliver evinnerligen. (1 Joh 2:15-17)

Det handlar inte om att Jesus vill ta bort ifrån oss något, utan han vill att vi inte ska ägna vår kärlek åt det som ska förgås utan till det bestående, till det eviga riket. Vi kan inte ha både – och. Vi tillhör Guds rike, och då kan vi inte älska världen. Vi kan inte älska världen på grund av antikrists ande som opererar ibland människorna och som är mot Gud och mot all Guds ordning. Den är inte vän till Gud.

Vi ska titta i Jakobs brev. Han skriver till sådana som inte hade varit vakna över detta.

- I trolösa avfallingar, vet ni då inte att världens vänskap är Guds ovänskap? Den som vill vara världens vän, han blir alltså Guds ovän.

- Eller menen I att detta är ett tomt ord i skriften: ”Med svartsjuk kärlek trängtar den Ande som han har låtit taga sin boning i oss”? Men så mycket större är den nåd han giver; därför heter det: ”Gud står emot de högmodiga, men de ödmjuka giver han nåd.” (Jak.4: 4-6)

Tänk att han ger nåd till den som i ödmjukhet kommer till honom. Hans ande är svartsjuk. Den vill inte dela rum med något annat. Det går inte. Det är som eld och vatten. Här handlar det om antingen – eller.

Jesus är en hörnsten, och stenens egenskaper är ju att inte ändra sig av yttre påverkan. Han är omutlig och fast. Guds Ord är skarpare än något tveeggat svärd och det åtskiljer ande och själ, mærg och ben. Jag är tacksam för att Guds ord är sådant, och att Jesus är sådan. Han är densamme i går, idag så ock till evig tid. Det finns ingenting som är anpassningsbart här. I Romarbrevet står det ”anpassa er inte efter denna tidsålders väsende”. Vad är det som är efter den här tidsålderns väsende? Tänk efter, hur uppträder och framstår världens människa? Se till att du inte anpassar dig. Våga bli annorlunda. Ta inte emot allt vad världen erbjuder dig! Låt Guds ord forma dig, även om du blir annorlunda mot alla andra. Det är ju något annat som ska framträda i oss, och då ska vi väl inte bli lik alla andra? Vi ska fortfara att rena oss, som det står i Uppenbarelsebokens sista kapitel:

- Må den som är orättfärdig fortfara att öva sin orättfärdighet och den som är ören att oreña sig. Så ock den som är rättfärdig, han fortfare att öva sin rättfärdighet, och den som är helig att helga sig. (Upp 22:11)

Här handlar det om en skillnad som blir större och större. Det är väl underbart att det blir en stor skillnad. Det handlar om hela vår varelse, till och med vår klädedräkt. I första Timotiebrevet och i första Petri brev står om hur männen och kvinnorna ska uppträda.

- Sammalunda, ni hustrur, underordna eder edra män, för att också de män, som till äventyrs icke hörsamma ordet; må genom sina hustrurs vandel bliva vunna utan ord, när de skåda den rena vandel som I fören i fruktan. Eder prydnad vare icke den utvärtes prydnaden, den som består i hårflätningar och påhängda gyllene smycken eller i eder klädedräkt. Den vare fastmer hjärtats fördolda människa, smyckad med den saktmodiga och stilla andens oförgängliga väsende; ty detta är dyrbart inför Gud. (1 Petr 3:1-4)

Det är den inre människan det handlar om! Vi ska vara angelägna om att den blir vårt smycke. Det handlar inte om något förbud mot att försöka klä sig fint, men det handlar om hur vi framstrålar, hur vi framträder. Vad är det viktiga för oss, vad är det som framstrålar? Det är det inre som är dyrbart för Gud. Tänk om

den som är känsligare för synintryck. De blir så upptagna och distraherade av kvinnornas klädsel så att de hindras att tjäna Gud som de borde göra. Modeskaparna är styrda av en fruktansvärd ande som vet att kvinnornas behag inte bör framträda på det sättet. Men Guds ord har kommit med anvisningar för att skydda och hjälpa både mannen och kvinnan att bevaras rena och inte vara med i det här otuktiga som finns i världen.

I Guds hus ska det finnas en annan standard. En renhet. Jag vill inte döma någon, för jag förstår att det är inte lätt. Men det finns en möjlighet att pröva allt inför Guds Ord och Guds Ande. Det finns ett sätt att uppträda som är välbehagligt för Gud. Må vi göra det. Och må vi vara mera angelägna om vårt inre än att jaga efter det yttre som också handlar om kroppens utseende. Man blir lurad att ägna tid åt att tänka på kroppen och dess utseende istället för att vårda sig om den inre människan vilket är mycket viktigare. Det står i bibeln att lekamlig övning gagnar till litet, men gudsfruktan gagnar till allt. ALLT! Vill du vara med där? Vi behöver söka oss närmare Guds Ord och in i det som är Hans vilja. Och så får vi framträda som människor som framstrålar Guds härlighet, och som visar

Det finns ett sätt att uppträda som är välbehagligt för Gud. Må vi göra det. Och må vi vara mera angelägna om vårt inre än att jaga efter det yttre

vi kunde förstå det här. Liksom vi läste i första Timotiebrevet, att aposteln ville att kvinnorna skulle klä sig tuktigt. Det är inte utan orsak det står där.

- Likaledes vill jag att kvinnorna skola uppträda i hövisk dräkt, att de blygsamt och tuktigt pryda sig, icke med hårflätningar och guld eller pärlor eller dyrbara kläder, utan med goda gärningar, såsom det höves kvinnor som vilja räknas för gudfruktiga. (1 Tim 2:9-10)

Är inte det orättvist, varför står det ingenting om männens dräkt? Jo, därför att det är olika med män och kvinnor. Kvinnan blir så utnyttjad av modeskaparna, och så utsatt i modevärlden, där man överträder gränser i fräckhet mot den naturliga blygseln som blir avtrubbad och förstörd. Detta blir en sådan påfrestning för män-

na på något rent och heligt, något sant och rätt. Tänk – detta kan vi få om vi låter Guds Ord forma oss i alla stycken. Det finns en ande som försöker inta varje område i vårt liv, och exploatera och utnyttja de svaga. Men i församlingen får de svaga skydd, och så får vi tillsammans med Jesus och varandra möta denna onda värld. Vi får tjäna Herren i Guds helighet och rättfärdighet.

Jag vill avsluta med ett ord ur Kolosserbrevet:

- Ni har ju avklätt eder den gamla människan med hennes gärningar och iklätt eder den nya, den som förnyas till sann kunskap och så bliver en avbild av honom som har skapat henne. (Kol 3:9-10)

Så blir vi en avbild av honom som har skapat den nya människan! Amen ■

Under Maranataförsamlingens bibelskola som gick av stapeln i oktober och fram till och med allhelgonahelgen, kom några vänner på besök som vi inte träffat på flera år. Det blev ett kärt återseende, och de vittnade på mötena om hur de kommit till tro och fått gemenskap med Maranatasyskon. Det var mycket uppmuntrande och trosstärkande, så vi förmedlar deras hälsningar till Midnattsropets läsare. En del av våra prenumeranter kommer säkert ihåg våra syskon – alla bördiga från övre Norrland, även om ett par numera bor i Småland! Vi presenterar en glimt av mötena som hölls genom bilderna bredvid.

Frisk väckelsesång. Vänner från när och fjärran sjunger.

- Det var så fantastiskt, det här ska jag berätta för alla!

Vittnesbörd av Sonja Granberg

Jag ska berätta litet om hur det gick till när jag blev frälst. Det kanske finns många som är som jag. Min mamma blev frälst när det gick väckelse i trakten. Jag kommer från en ort utanför Luleå. Och mina föräldrar sa att de barn dom fick, skulle missionen ha. Jag älskade att gå i söndagsskolan och vara med, även stå på knä och bedja. När jag var sju år blev jag opererad för hjärtfel. Men jag hade min barnatro, och den har burit mig igenom allt. Sedan kom jag upp i tonåren, som är en period då fienden gärna vill attackera ungdomen. Jag hade en Jesustavla på väggen i mitt rum. Då var det en röst som sa inom mig: Inte kan du ha den där tavlan på väggen. När kompisarna

kommer, vad ska de säga när du har den där tavlan. Ta bort den där tavlan! Så började jag lyssna till den där rösten, och tog bort den och tog bort lite eftersom. När man ger fienden lillfingret, så har han snart tagit hela handen.

Jag kom ut i världen och levde där och fick gå igenom mycket svårigheter på grund av att jag lämnade barnatron. Men den bön jag var van att bedja sedan jag var liten och förbönerna från mormor följde mig.

Vi kan gå fram till år 1980 då jag blev frälst. Då hade jag haft mycket problem med min mage, jag hade magkatarr och väldigt ont. Jag hade en väninna som var sjuk, med förvärkta, förvridna händer. Jag hade hört talas om att det

skulle komma en predikant som hette Rolf Karlsson till pingstkyrkan i Luleå. Han brukade be för sjuka. Jag sa då till mamma: - Kanske vi skulle ta och fara dit och se om det händer något, om hon blir frisk! Jag var nyfiken. Innan jag for till det där mötet, så

- Den bön jag var van att bedja sedan jag var liten och förbönerna från mormor följde mig.

var vi lördagskvällen i en liten by utanför Luleå och dansade. Jag var berusad och stod där och tryckte mig mot väggen och tänkte: -Bara dom inte ser mig här. Då började den helige Ande att tala till mig. - Nå Sonja, tycker du det är roligt att stå här? Jag kände liksom ett styng, som ville få mig att tänka till litet. Det där hände alltså på lördagen, men onsdagen efter kom jag i alla fall till det där mötet. Vi kom in till lokalen. Jag tänkte att här ska det väl gå bra att sitta. Mycket folk var det, och vi satte oss uppe på läktaren. Men så började predikanten med att säga: - Det sitter en kvinna på högra sidan av läktaren. Du har haft mycket problem med värk i din mage. Och nu ska

En av talarna var Robin Widén som öppnade skriften med de församlade och bland annat talade om gamla testamentets offer som förebilder på Kristus.

Bibelstudier under veckodagarna och väckelsemöten på helgerna. Det var tre intensiva veckor.

du ge dig till känna och räcka upp din hand som tecken på att du vill bli helad. Jag tänkte: - Men här är det mycket folk. Ska jag verkligen sitta här och räcka upp handen i kyrkan? Jag blev litet rädd och började klia mig litet försiktigt uppe på huvudet och hoppades att Herren skulle se det. När jag gjorde det, var det precis som om en hand kom in i min mage och bara strök bort värken! Den bara försvann!

Rolf Karlsson var totalt blind. Men han fick profetiska budskap till flera andra, och så kommer han igen:

- Du kvinna, du har rest till många platser i världen, du har varit en sökare och sökt efter mening med livet. Gud vill att du nu ska bekänna att du tror på honom, för när du gör så, kommer det att ske stora saker med dig! Då kände jag precis att det var någonting, som det står i Guds Ord: - Om någon tror på mig, av hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram. Det började rinna; helt oförklarligt. Och jag tror att människor som söker i sprit och droger, dom söker efter att få någonting för sin invärtes människa, få uppleva något, när det egentligen är kärleken

och Gud de söker. Jag tänkte: -Jag måste räcka upp handen igen, ja, jag gör det nu! Och då var det precis som om Jesus kom bakom mig och jag for in i hans famn, och där var bara Jesus och jag!

Från det där mötet gick jag ut totalt förvandlad, fylld med den helige Andes kraft. Jag

När vi sjöng den här sången, "Tänd din eld i mitt hjärta", då kände jag: Gud, jag måste gripas på nytt!

tänkte: -Det här var så fantastiskt, det här ska jag berätta för alla! Klockan var tio på kvällen, jag rusade hem till min bror, han var den förste jag tänkte på: -Vet du vad som har hänt, jag har blivit frälst!

- Du! sa han, nej, vad säger du! - Ja, jag har blivit frälst, jag har fått möta Jesus!

Det var så när jag kom och hade blivit frälst. Jag har tänkt

på det ordet idag. Vad ska vi säga? Och det här bibelordet har kommit till mig: - Gör åter sådana gärningar som du gjorde den första tiden. Och när vi sjöng den här sången igår, "Tänd din eld i mitt hjärta", då kände jag: Gud, jag måste gripas av den elden på nytt! Bli uppfylld av den helige Andes kraft! För då jag var nyfrälst ringde jag runt: - Har du hört att det är möten i Luleå? Jag fick ingivelse att ringa till någon människa, och jag ringde och sa: -Ska du följa med på tältmöte? Jag gjorde konstiga saker och handlade på de ingivelser Herren gav mig. Och människorna undrade: - Den där Sonja, är hon med i Maranata? Jag visste inte ens vad Maranata var! Och jag läste i bibeln om att på de sjuka ska ni lägga händerna och de ska bli friska. Jamen, då ska vi göra så, givetvis, sa jag, och började praktisera. Och Herren stadfäste sitt ord med under och tecken.

Det är nu min bön: Tänd din eld i mitt hjärta så att världen kan se att jag har någonting. Jag har fått ett uppdrag nu som jag tycker är fantastiskt. Det är på Råslätt där jag bor. Där har vi ett badhus, och jag har tagit som min uppgift att vittna och

evangelisera på badhuset. Där möter jag somalier och människor från många olika länder. Vi kan nå dem med budskapet.

Jesus, tänd den här elden, så vi kan brinna! Jag tänkte också på ordet i Habackuk: - Förnya i dessa år dina gärningar, så att vi allesammans kommer ut ifrån den här konferensen förändrade till ande, själ och kropp! Jag tror att många av oss behöver uppleva ett helande även till kroppen, så att vi nu orkar kämpa den goda striden intill slutet. Gud välsigne er att gå vidare i Jesu namn!

Det är så underbart att tala om Jesus. Fröjd i Herren är vår starkhet. Tack Jesus att vi åter ska få göra sådana gärningar som vi gjorde den första tiden. Det står i Guds Ord att om jag allttjämt vill vara människor till behag så är jag inte en Kristi tjänare. Men jag vill vara Honom till behag, honom som har tagit mig i sin sold. Kosta vad det kosta vill, jag ska framåt i den helige Andes kraft! Tiden är kort att verka, snart kommer Jesus tillbaka! Och midnattsropets budskap ljuder: Kom, Herre Jesus! Amen! Vi får säga: Maranata – come quickly, Jesus! ■

- Den gången fick jag knäcken

Vittnesbörd av Mats Sundström

Jag har ett vittnesbörd, men också en bibelvers jag vill läsa och det är från Johannes evangelium kapitel 14:

- Jesus sa till honom (Tomas):
”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Det var år 1966 och jag kom till Stockholm och jobbade som byggnadsarbetare. Jag hade familj – fru och så småningom fem barn. Min mor skrev i brev till mig: ”Gå på några möten!” Så hände det att jag vid ett tillfälle råkade falla och vricka foten, och funderade vad jag nu skulle göra då jag blivit sjukskriven. Jag tänkte som så att man ska ju hedra sin fader och sin moder, så jag beslutade mig för att gå på ett väckelsemöte. Mamma skrev och berättade att det fanns Maranatomöten i en gammal danslokal som hette ”Britt-Marie”, så dit gick jag en kväll. Halleluja!

Ungdomarna stod där framme och sjöng. Jag hade ju varit på möten tidigare, men den här gången fick jag knäcken! Broder Arne Imsen talade i mötet och sa: ”Du som vill bli frälst, kom hit fram och böj dig för Jesus”, och jag gick fram och blev frälst! Halleluja! Då jag gick ut från mötet tänkte jag: Allt är sig likt, bilar kommer och far fram och åter ... Men

när jag kom hem berättade jag för Laila: - Vet du, jag har blivit frälst! - Ja det kunde jag tro, sa hon, för din mamma är ju troende.

Jag fortsatte att gå på Maranatomöten, och jag hade ju upplevt Jesus, men ännu inte blivit döpt i den helige Ande. Gång på gång gick jag fram till första bänk och böjde knä och fick förbön, men ingenting hände. Bröderna bad för mig, ja, de gjorde vad de kunde. Men så hände det i ett möte mitt på dagen då Imsen predikade, och jag hör att jag börjar tala i tungor där mitt under predikan. Ja det är otroligt! Man kan bli döpt i den helige Ande på många sätt!

Var skulle jag ha varit om jag inte hade blivit frälst? Hur skulle livet ha tett sig? Jag är nu 72 år och livet har gått vidare, och jag har fått leva. Vad jag värderar är detta jag läste i bibeln, att ”Jesus är vägen, sanningen och livet”. Jag fick ett liv tillsammans med Jesus!

Tänk att få äga Jesus i sitt liv, och samtidigt leva som en vanlig människa. Vilken nåd! Vilken storhet! Hur skulle det ha gått för mig om jag inte hade mött Jesus till frälsning? Jag kunde ha varit var som helst, ja, jag kanske inte hade levt. Men jag är så glad att jag klarat det här livet i 72 år, och

dessutom har jag livet med Jesus, med Guds nåd. Halleluja! Vilken nåd!

Åren har gått, och det har varit mycket med familj, med barn och jobb, och jag har under perioder inte haft så mycket kontakt med Maranataförsamlingen. Men jag har inom mig burit med mig vissheten om att jag blev frälst i Maranata, och det är jag så tacksam för. Halleluja! Och jag har under alla dessa år följt

med i skeendet också genom att läsa Midnattsropet.

”Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ.”

Tänk att jag fick komma till Stockholm och bli frälst!

Tack käre Jesus för livet i dig. Tack för det dubbla livet – livet i dig och livet med dig. Tack för Maranataförsamlingen och väckelseanden som bor här. I Jesu namn, amen.

- Jag fic

Vittnesbörd av Olle

Jag var inte ute och dansade, utan var med i församlingen redan i min ungdom, för pappa och mamma var frälsta. När jag var nio år hade jag länge tjatat om att få bli döpt. -Jaha, du har varit hos pingstvännerna och badat, sa kompisarna när jag kom till skolan. Tiden gick. Pappa var sångledare i församlingen. Vi åkte ut busslaster och sjöng

- Guds frid, syskon!

Vittnesbörd av Laila Sundström

Mats blev frälst före mig, och jag tyckte det var litet jobbigt. Hans mor var troende, men mina föräldrar var det inte. Så när han kom hem från ett möte och sa att han hade blivit frälst, så tyckte jag att han hade blivit litet konstig. Jag var inte van vid det, även om jag hade gått i söndagsskolan. Men Mats hade nu tagit emot Jesus. Några bekanta kom och hälsade på, och vi följde med dem till Västerås på ett möte, och deras barn tog hand om våra två små barn under mötet. Han som ledde mötet sa till mig att jag kunde stanna kvar ute i vestibulen under mötet om jag ville, för det skulle vara bönemöte. "Och vi kanske talar i tungor", sa han. Det där med att tala i tungor tyckte

jag var litet konstigt, men jag var nyfiken, så jag tänkte att jag skulle nog följa med in och se vad som försiggick! Jag satt och skruvade på mig och tyckte det var jobbigt. Men så började jag lyssna på honom som predikade och de andra som vittnade. De

sjöng, och då gick de också och "fiskade" i bänkarna. Jag blev mer och mer gripen, och jag längtade mer och mer. Budskapet tog tag i mig så oerhört, och jag tänkte: - Om den här mannen som predikat kommer först till mig, då vet jag att Jesus finns! Han

Laila Sundström, maken Mats och Sonja Granberg sjunger tillsammans på väckelsemötet.

ska inte gå till någon annan i någon av bänkarna, utan han ska komma just till mig! Jag höll koll på det där. Och han kom till mig!

Det här går inte berätta, man måste uppleva det. Jag gick fram till förbön, och det var som att gå på moln! Jag lämnade mig åt Jesus, och jag kan säga att den frälsningen håller än. Och det kornet som lades i mig har grott i mig. Visst har vi haft motgångar under livet, men Jesus har alltid kommit till hjälp. Han har gått på djupet inom mig. Inte på ytan, utan Guds Ord måste sjunka ner i våra liv för att vi ska få uppleva Jesus.

Och en sak till – måtte vi alla ha olja i våra lampor, för nu är striden hård. Jag tänker på de tio jungfrurna. Vi måste ha olja i våra lampor. Och inte vilken olja som helst, syskon, vi måste kämpa. Tack Jesus, för att du är vägen, sanningen och livet! ■

...k böja mina knän

Granberg

och spelade. Men jag hade liksom halkat in därför att mina föräldrar var troende. Jag kunde inte säga något datum när jag blev frälst, så djävulen lyckades manipulera mig på det sättet. Du är inte frälst! Jag kom bort ifrån Gud i 25 år. Jag jobbade på frihamnen i Stockholm. Gud kallade mig, men jag förstod inte det, blev deprimerad och sorgsen, jag tänkte nästan ta livet av mig. Jag undrade vad som fattades. Jag jobbade med

maskiner och tänkte arrangera en olycka.

Till slut gick det så att min bil strejkade. Då fick jag åka buss och pendeltåg. Busshållplatsen låg vid Gamla Bro, där Maranata hade sitt missionscenter. Det blev min räddning, för då ville jag gå in en kväll på maranatomöte i alla fall. Bara för att få ett datum. Det var den tredje november, tror jag, 1978. Imsen var där framme, och han bad för mig. Jag lämnade mig åt Gud. Jag

ville ha ett datum! Det kanske inte hände så väldigt mycket. Men så mycket vet jag, att det var som att vända handen upp och ned. På morgonen vaknade jag faktiskt med en sång i hjärtat! Och på den vägen har det blivit.

Tiden har rullat på. Vi kämpar och är med på alla sätt och vis, och försöker vinna människor. Maranata gick mig liksom förbi då när jag kom bort. Då var Maranata i Luleå. Mina bröder och systor var där och hälsade på. Jag kom inte i kontakt med Maranata då, men sedan har jag gjort det. Och det tycker jag är härligt. Det är väldigt fin gemenskap här och på det sättet som man inte upplever någon annanstans. Går man

och lyssnar på en gudstjänst – ja, vad får man ut? Man vet nästan inte vad de har predikat om. Men här är det ett klart, rakt budskap. Jag tänkte, det är ju bra att jag kan vittna och säga att Maranata mötte jag på Gamla Bro. Där fick jag böja mina knän. På den vägen är det nu. Och jag har fyllt 85 år. Det håller än! Amen.

Jesus, jag vill proklamera din seger på Golgata. Tack att det är korsets budskap som gäller här, Herre. Tack för blodet, och tack Fader i himmelen att du såg mig, att du frälste min själ. Tack att korset är en Guds kraft till frälsning. Jag beder dig Herre, led oss vidare. I Jesu namn. Amen ■

Herren är nära nu

Appell av Paulus Eliasson

Vi har talat en hel del om Jesu tillkommelse. I sitt första brev fjärde kapitel talar Petrus om den tid som är kvar. Han manar oss att vi:

- ...den tid som är kvar inte längre lever efter människors begär utan efter Guds vilja. (v. 2)

Och längre fram:

-Slutet på allting är nära (v. 7)

Slutet. Det låter så negativt. Nu tar det slut snart. Nu är det ingenting kvar. Men detta ord på grekiska, telos, betyder egentligen "målet". Målet är nära. Målet som vi ser fram emot. Det är alltså inte bara slutet; som om vi ska över ett stup, och så är det färdigt. Det är ett mål som vi ser fram emot. Slutet på allting är nära. I en sådan situation kan man tänka sig att vi drabbas av panik. Vi skulle förlora besinningen. Nu är slutet så nära, så vi blir nästan desperata. Men då säger Petrus så här:

-Var därför förståndiga och nyktra, så att ni kan be. (v. 7)

Det är detta aposteln manar fram. Förstånd, nykterhet och ett böneliv. Och så fortsätter han:

-Framför allt skall ni älska varandra innerligt, ty kärleken överskyler många synder. Var gästfria mot varandra utan att klaga. Tjåna varandra, var och en med den nådegåva han har fått, som goda förvaltare av Guds mångfaldiga nåd. (v. 8-10)

Han talar om gemenskapen. Mot varandra. Älska varandra, tjåna varandra! Och så kommer han till konklusionen:

-...så att Gud i allt blir ärad genom Jesus Kristus. (v. 11)

Petrus har hela tiden det här perspektivet: Jesus kommer snart! Men, precis som Paulus talar om i Tessonikerbrevet, så säger han: Förlora inte besinningen! Ni

behöver inte bryta ihop för den sakens skull. Nu ska vi vara nyktra. Nu ska vi vara förståndiga. Nu ska vi be. Nu ska vi älska varandra. och visa gästfrihet mot varandra. Och, framför allt, vi ska tjåna varandra med de gåvor som Gud har lagt ner i församlingen. Det är hans tanke.

I sitt andra brev talar Petrus om det samma. Han säger att Herrens dag kommer som en tjuv i tredje kapitlet.

Först talar han om den tid som är kvar,

En sådan atmosfär önskar Gud skapa i gemenskapen. Och nu är det ännu mera angeläget att påminna varandra om att Jesus kommer. Slutet på allting, målet som vi ser fram emot är så nära.

Herren är närmare idag än den dag då du blev kallad till frälsning. Herren

Här talar han om helighet, han talar om gudsfruktan, han talar om att vänta och att påskynda. Detta är några av de element som Gud önskar ska finnas i våra liv.

och att slutet är nära. Här talar han om en världsordning som går emot sin upplösning för att avlösas av något annat. Och så fortsätter han:

-Då nu allt detta går mot sin upplösning, hur heligt och gudfruktigt skall ni då inte leva, medan ni väntar på Guds dag och påskyndar dess ankomst. (2 Petr 3:11-12)

Här talar han om helighet, han talar om gudsfruktan, han talar om att vänta och att påskynda. Detta är några av de element som Gud önskar ska finnas i våra liv. Det ska finnas den här innerligheten, kärleken till varandra, att ta hand om varandra, att visa gästfrihet och att tjåna varandra. Att vara nyktra och vaksamma. Att vara förståndiga, så vi kan be tillsammans.

är nära.

Gud vill att vi i den tid som ligger framför ska förstå hur vi då ska leva. Petrus säger: I helighet och gudsfruktan. I förväntan och påskyndande av Herrens dags tillkommelse. I förstånd, i nykterhet, i bön, i tjänst för varandra. Framför allt, säger han, ska ni älska varandra, för kärleken överskyler en myckenhet av synder. Tiden är så nära, och därför måste vi ösa ut av det gudsliv vi har fått nedlagt i våra liv till andra människor, så att de får se det och kan få uppleva frälsningen. För Herren är så nära. Och i allt, skriver Petrus, ska Kristus bli förhårligad igenom sin församling ■

Under hösten 2012 åkte en grupp från Livets Ord i Uppsala till Livets Ord i Donetsk i Ukraina med avsikt att avsätta pastor Leonid Padun. Han har varit pastor i församlingen sedan dess start i början på 90-talet. Padun accepterade inte ordern från svenskarna. Detta resulterade i att Livets Ord i Ukraina splittrades upp mellan de som håller sig till Pastor Padun och de som vill stå Ulf Ekman trogna. I den ryskspråkiga kristna webben följde en intensiv debatt medan händelserna knappt varit kända i Sverige. Det var länge i stort sett bara Hans Lindelöw som med sina språkkunskaper följde debatten och genom sin blogg återgav något av den till berörda i Sverige. Livets Ord i Uppsala kom med grova anklagelser om brister i ekonomi och ledarskap. Frågorna om ekonomi och ledarskap är visserligen relevanta för hela den karismatiska rörelsen både i öst och väst och inte minst för LO i Uppsala och Ulf Ekman själv. Men Leonid Padun själv menar att splittringen handlar om helt andra frågor som han bland annat förklarat i ett öppet brev. Efter att Hans Lindelöw översatte brevet har frågan fått stor uppmärksamhet, och diskuterats flitigt till exempel på forumet Aletheia. Bland reaktionerna finns både de som känner igen skiljelinjerna i Ulf Ekmans närmande till Katolicismen och de som undrar varför gåvogivare till LO's öst-verksamhet inte tidigare fått veta vad som pågick. Hans Lindelöw förmedlar här en sammanfattning av det som blivit kallat för Paduns herdebrev. /red

Ukrainsk pastor gör upp med Ulf Ekman

Text: Hans Lindelöw

I en skrivelse som nyligen lades ut på webben av en ukrainsk pastor som tidigare samarbetade med **Ulf Ekman**, gör denne pastor - **Leonid Padun** - en analys av Ekmans bok "Andliga rötter" från 2009, och lyfter fram verkligt alarmerande moment i den dragning mot Rom och katolicismen som Livets Ord i Uppsala numera står för. Trots försäkringar från den lokala Uppsalaförsamlingens nuvarande ledare - pastor **Joakim Lundqvist**, och missionsdirektor **Christian Åkerhielm**, kan dessa rader av Ekman själv knappast bortförklaras:

"Förhållandet till reformationen

Ulf Ekman talar .. på ett annat vis om reformationen, genom vilken Gud en gång skakade den medeltida världen, korstågens, avlatens och inkvisionens värld. Genom att ignorera att Europa förvandlades tack vare reformationen, lär han idag det helt motsägande:

'När nu reformationen mer eller mindre ersatte det historiska läroämbetet med den enskildes samvete, öppnades för en lång rad problem. Bara det faktum att tusentals människor, som alla tror på bibelns auktoritet, ändå kommer till så många olika slutsatser, har kanske mer än något annat bidragit till splittringen i Kristi kropp.' (s. 131 'Andliga Rötter' Livets Ords förlag 2009)

'Det går en djupt liggande spricka genom kristenheten sedan reformationen som berör oss alla djupare än vad vi anar eller tillåter oss att pröva i vår tanke. Baksidorna av den reformationsprocess som så radikalt förändrade Kyrkan och lyfte fram Ordet, rättfärdiggörelsen, tron och samvetet har vi ofta inte tillåtit oss att

analysera eller pröva. Vi inser inte heller alltid att sekulariseringen, förnekelsen och relativismen, som idag präglar samhället och plågar kristenheten, faktiskt har sina rötter i en av reformationen legitimerad splittring. Den evangeliska protestantismen i vår tid fortsätter att bära en prägel av den splittringen, som ständigt fortsätter.' (s. 137 'Andliga Rötter' Livets Ords förlag 2009)

'Vad vi däremot idag inte alltid har insett är faran med att undervärdera den historiska kyrka, i vars hägn skriften växte

Den ukrainske pastorn Leonid Padun.

fram' (s. 135 'Andliga Rötter' Livets Ords förlag 2009)

Det är helt tydligt, att Ulf Ekman inte bara dömer reformationen, och kallar den 'legitimation till splittring', utan också lägger tonvikt på, att 'den historiska kyrkan' som det talas om är katolsk. Och reformationsperioden, då de troende skilde sig från den katolska kyrkan och fick möjlighet att själva läsa bibeln på ett för dem begripligt språk, förstås som 'splittring' och 'söndring'. Och denna 'splittring' gäller det, enligt Ulf Ekman, att övervinna." ■

Radio Maranata

Stockholm, 88 MHz

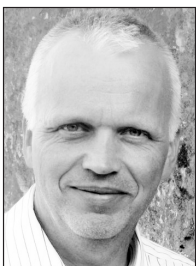
Göteborg, 94,9 MHz

Dagl. 8.00 Månd & onsd 18.00

Tisd 21.00, Lörd 15.00

Radiosändningar via internet: <http://maranata.se/media/radio-maranata/>

- Jesus, lev genom mig!

Text: Berno Vidén

Lagen får oss att säga: "Herre, hjälp mig att göra vad du vill att jag ska göra." Eller med

andra ord: "Hjälp mig att hålla din lag." Nåden däremot säger: "Jesus, lev genom mig, på det sätt du önskar."

Frälsning är nåd, från början till slut. Gud har i och genom sin enfödde son Jesus Kristus, slutit ett förbund som helt och hållet gör oss till förmånstagare - utan att vi behöver åstadkomma något i oss själva:

-Ty det var Gud som i Kristus försonade världen med sig själv; han tillräknar icke människorna deras synder, och han har betrott oss med försoningens ord.

I den materialistiska kultur vi lever krävs det mycket av ansträngning för att lyckas med sina förehavanden. Rådande krassa villkor på exempelvis arbetsmarknaden innebär att man måste kämpa och prestera för att uppnå framgång. Med goda referenser och bra resultat, slår den ena gruppen ut den andra i en stenhård konkurrens. Det som gäller är: - Ge inte upp! Kämpa! Fortsätt försöka till dess du når dina mål!

Då det gäller Guds rike är det däremot tvärtom. Frälsningen och det nya livet är en gåva som ingen genom gärningar kan göra sig förtjänt utav; det är Gud som har gjort allt färdigt och vad du och jag får göra är att ta emot denna Guds gåva - fritt och för intet. Paulus förklarar:

- Men har den skett av nåd, så har den icke skett på grund av gärningar; annars vore nåd icke mer nåd. (Rom 11:6)

När vi har tagit emot Jesus som Frälsare

och Herre i våra liv, upphör då nåden? Självklart inte! Nåden är ett pågående verk. Trots detta menar många kristna att om vi vill leva ett framgångsrikt andligt liv i seger, så måste vi göra vårt yttersta. Men sanningen är den att ett liv i seger är också det en gåva från Gud och absolut ingen belöning för våra gärningar. Om ett segerrikt liv skulle bero på vår förmåga skulle vi lätt hamna i frustration och otillräcklighet, och det skulle alltid finnas ett glapp mellan vad vi är och vad vi önskar bli.

Frälsningen och det nya livet är en gåva som ingen genom gärningar kan göra sig förtjänt utav; det är Gud som har gjort allt färdigt och vad du och jag får göra är att ta emot denna Guds gåva - fritt och för intet.

Att genom sina gärningar sträva inför Gud ger en ständig känsla av otillräcklighet, tvivel på om man är i Guds vilja, misslyckanden och ständigt förnyade nyårsloften om mer överlåtelse. Vi lovar inför Gud att bättra oss, läsa bibeln mer, bedja mer, mer tid för själavinnande, tiondegivande och så vidare... Hela det kristna livet blir med andra ord en prestation.

I samband med omvändelsen, i den stund vi lämnar vårt liv i Guds hand,

verkar vi ha lättare att förstå nåden, än under den fortsatta vandringen med Jesus. Alltför många tror att religiösa regler hjälper oss att växa i det kristna livet; att Gud accepterar oss mer om vi anstränger oss riktigt mycket i exempelvis bön och fasta, eller genom att tjäna honom mer aktivt. Den ene gör mer än den andre, som är duktigare än den tredje. Vi uppmanar varandra med rader av *måsten*: Vittna mer, be mer, gör mer! Använd vad Gud gett dig osv.

I Guds rike kan framgång aldrig vinnas genom gärningar, oavsett hur hängivna och ärliga dessa synes vara. Skilj på världens sätt att tänka, och Guds tankar. I världen måste du producera resultat för att lyckas. Guds rike däremot är ingen plats för konkurrerande verksamhet.

Ett stort misstag som ofta görs är att föra världens sätt att tänka in i församlingen, exempelvis genom att räkna framgång i numerär, hur många man är, ekonomisk välgång och annat som andas produktion och resultat. Hela vårt liv kommer på detta sätt att handla om verksamhetsfrälsning istället för det som är det absolut mest väsentliga och livsavgörande.

Det är idag populärt att tala om våra hebreiska rötter med hänvisning till Gamla testamentets förbundsfolk. Vi uppmanas att fira sabbaten enligt judiska seder och bruk, att hålla vissa utvalda budord och att uppmärksamma speciella riter från Gamla testamentets tid, som exempelvis handtvagning. Ett bruk som man då och då ser i frikyrkliga sammanhang som något pittoreskt.

Vad som också har stor och förödande ingång i evangeliska församlingar är den romerskt katolska religionen med alla sina hedniska riter och bruk. Där har främst den svenska pingströrelsen tillsammans med Livets ord varit med och banat väg så att det idag råder ett fullständigt kaos av villrådighet inom de egna leden.

Även om vi varnar för dessa sidosteg och avarter och värnar om en sund biblisk lära, ska vi komma ihåg att även ett vanligt, och som vi ser normalt gudstjänstfirande, till formen är starkt färgat av den katolska och judiska traditionen. Resultatet blir detsamma, som alltid då regler och former hamnar i fokus; otillräcklighet. Oavsett hur mycket vi försöker och strävar för att ännu mer söka förverkliga vårt kristna liv, så kommer vi aldrig att nå fram till en sann vila i Kristus.

Vi vill gärna göra väldigt mycket för Gud utifrån våra egna villkor. Men Gud vill inte ha våra gärningar; han vill ha mera än så. Han vill i och genom våra liv själv utföra sina gärningar. Det är därför vi fått den helige Ande, vilken kommer vår svaghet till hjälp. I Guds rike är det inte "hårt arbete" eller "stress", med prestationsångest till följd, som hjälper oss att uppnå mål.

Nyckeln till andlig framgång är vila – andlig vila. Trons vila är en gåva Gud gett som hjälper oss att förstå att Guds tankar är långt högre än människotankar, att Guds sätt att arbeta skiljer sig markant från världens sätt.

Världen säger att den starke segrar men Gud leder oss in i svaghet och misslyckanden så att vi ska förstå att Guds kraft fullkomnas i svaghet. När vi är svaga – då är vi starka. Bibeln säger att Anden kommer vår svaghet till hjälp, att Guds darskap är visare än människor, och att Guds svaghet är starkare än människor.

Vill du ha Guds kraft i ditt liv? Tänk på att den fullkomnas i svaghet.

Abraham kallades för Guds vän och beskrivs som trons fader. Han trodde Gud och det räknades honom till rättfärdighet. Dock möter vi hos denne gudsman att han vid vissa tillfällen började tvivla på att han var i Guds vilja. Han bar på bördor större än han klarade av att bära och tankarna kom att han kanske behövde hjälpa Gud. Åren gick och den son som Gud lovat att han och Sara skulle få, löf-tesonen, såg inte ut att bli en verklighet.

Rent mänskligt var allt hopp ute. Sara var gammal och oförmögen att bli gravid, så vad skulle de göra? Gemensamt tog makarna beslutet att hjälpa Gud.

Abraham fick en son tillsammans med Saras tjänstekvinna Hagar, och trodde för en tid att nu var Guds löfte uppfyllt; med denna Abrahams hjälp kunde nu Guds plan gå i fullbordan. Men ack så fel han hade. Gud hade vare sig sagt eller tänkt att det var genom Hagar som löftet skulle fullbordas. När Guds tid var inne uppfylldes löftet och Isak föddes genom ett

Ditt liv är detta bräckliga kärlet. När kärlet – självlivet, det egna jaget - bryts sönder, bryter det samtidigt fram en himmelsk smörjelse som direkt sätter sina spår i omgivningen. Alla berörs på olika sätt av denna handling. Det är Jesus själv som kommer till tals

under, då den åldriga Sara blev fruktsam. Gud kommer aldrig försent.

Abrahams hjälp ledde visserligen också till ett resultat. Ett helt nytt folk uppstod genom Ismael, och en fiendskap mellan araber och judar, som råder än idag.

Ofta hör man sägas att Gud inte ger bördor större än vi kan bära. Jag håller inte med om det. Snarare tror jag att det är tvärtom, att Gud ger oss sådana bördor som vi omöjligt kan klara av att bära, just för att hjälpa oss att förstå frälsningens underbara väg. Den är inte avhängig av vad du eller jag klarar av att bära. Vi förmår inte och vi bör inte ens försöka göra det som hör Gud till.

Om du hör till dem som bett till Gud om att han ska använda ditt liv, så bli inte förvånad när svårigheterna börjar dyka upp. **Watchman Nee** skrev i en av sina böcker att det största hindret i vårt arbete är inte hos andra utan i oss själva. Om Gud fullt ut ska kunna använda oss är det nödvändigt att vi kommer till den punkten att vi inte längre förlitar oss på vår egen mänskliga förmåga eller talang.

Aposteln Paulus brottades med den här frågan då han skrev till församlingen i

Rom om den oerhörda kamp som finns mellan köttet och anden. *Vad jag vill det gör jag inte*, och i desperation utropar han: *Vem ska frälsa mig från denna dödens kropp*, innan lösningen presenteras: *Gud vare tack, genom Jesus Kristus vår Herre!*

Gud förbättrar inte vårt gamla liv för att det ska användas i tjänst för honom. Han låter det dö bort och istället blir det den nya skapelsen – Kristus i oss - som räknas. *"Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig."* (Gal 2:20)

Än en gång: Gud är inte intresserad av vad vi kan eller är beredda att göra för honom. Vad Kristus vill är att leva sitt liv genom oss, vilket är en väsentlig skillnad. Det är skillnaden mellan lag och nåd. Lagen får oss att säga: "Herre, hjälp mig att göra vad du vill att jag ska göra." Eller med andra ord: "Hjälp mig att hålla din lag." Nåden däremot säger: "Jesus, lev genom mig, på det sätt du önskar."

Jesus har inte bara kallat oss att leva ett kristet liv. Han vill också leva det för oss: *"Trofäst är han som kallar eder; han skall ock utföra sitt verk."* (1 Tess 5:24)

Faktum är att den enda som kan leva ett Kristusliv är just Jesus Kristus!

I evangelierna berättas det om en "synderska" som kom till Jesus. I människors ögon var hon inte lämpad att uttala sig offentligt. Fördömd skulle hon tiga och skämmas. Trots detta yttre religiösa tryck som omgav henne, ägde hon en inneboende kärlek till Jesus som ingen makt i denna världen kunde hindra att den kom till uttryck. Kvinnan hade en dyrbar smörjelse i en alabasterflaska, vilken hon öppnade genom att bryta sönder flaskan och ösa innehållet över Jesus, varefter hon kysste hans fötter och torkade dem med sitt hår.

Handlingen var en skymf mot lagen och traditionen, skamfull och utomparlamentarisk i allra högsta grad. Men berättelsen ger oss en inblick i hur Jesus går tillväga för att sprida denna väldoft som ett inneboende Kristusliv för med sig. Ditt liv är detta bräckliga kärlet. När kärlet – självlivet, det egna jaget - bryts sönder, bryter det samtidigt fram en himmelsk smörjelse som direkt sätter sina spår i omgivningen. Alla berörs på olika sätt av denna handling. Det är Jesus själv som kommer till tals genom dig och mig. Det är Kristus som agerar - i och genom församlingen. ■

Det profetiska ordet uppfyllelse i Jesus Kristus

Vi har fått se hur det profetiska ordet har verkat i historien, hur evangelium har gripit in och förvandlat människor. Men det profetiska ordet, som vi är mitt inne i, kommer också att nå sin fullbordan. Jesus kom, men han kommer också igen.

Predikan av Emanuel Johansson

Gamla testamentets profeter var sysselsatta med att studera och rannsaka skrifterna, de bad och tänkte på vilken tid det var som Kristi ande hänvisade till när han talade om Kristus. De fick se Jesus; hur Gud steg ner och verkställde denna plan för din och min frälsning. Det profetiska ordet handlar i huvudsak om Jesus och har i mångt och mycket gått i uppfyllelse genom att Han kom.

- Sedan Gud i forna tider många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu i den sista tiden talat till oss genom sin Son. Honom har han insatt till att ärva allting, och genom honom har han också skapat världen. (Heb 1:1-2)

Den sista tiden är här därför att Jesus har kommit, och idag finns detta erbjudande att vi får komma inom hörhåll för Honom själv. I den sista tiden har han talat till oss genom sin son Jesus Kristus.

Vi går vidare till ett uttryck som vi hittar i 1 Petrus brev 1:10,11:

-Det var denna frälsning som profeterna sökte och forskade efter, de som profeterade om den nåd som ni skulle få. De undersökte vem eller vilken tid Kristi Ande i dem visade på, när han förutsade Kristi lidanden och den härlighet som skulle följa.

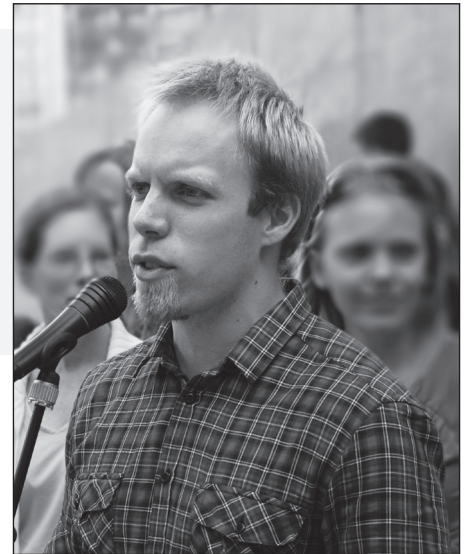
Vad var det för härlighet som skulle

följa? Vi kan läsa svaret i Kolosserbrevet 1:27-29:

- För dem ville Gud göra känt vilken rikedom på härlighet hedningarna har i denna hemlighet - Kristus i er, härlighetens hopp. Honom predikar vi genom att förmana varje människa och undervisa varje människa med all vishet, för att ställa fram varje människa som fullkomlig i Kristus.

Det finns en härlighet som skulle följa Kristi lidanden, hans försoningsverk, hans fullbordade frälsningsverk, hans död och uppståndelse, och det är frukten av detta lidande som vi läser om här: *"Kristus i er, härlighetens hopp."* Vi läser också om Jesu kropp som är församlingen och om frälsningen som kommer hedningarna till del. Det sker en förmering och kommer en frukt av det som Jesus gjorde. Av detta förstår vi att vi är mitt i det profetiska ordets uppfyllelse. Vi har fått se hur det profetiska ordet har verkat i historien, hur evangelium har gripit in och förvandlat människor. Men det profetiska ordet, som vi är mitt inne i, kommer också att nå sin fullbordan.

Han som kom, han kommer. Jesus kom, men han kommer också igen, och vi förstår att det är nära nu. Jesus kommer snart! Snart ska han föra de sina

in i härlighet tillsammans med sig. Det var detta som bodde i Guds hjärta, som han längtade efter, att få bärga frukten av sitt verk. Han ville att hans liv skulle flöda ut och förmeras. Det finns oerhört mycket om det här i skriften. Vi läste tidigare om tecknen, att tiden är kort och att Jesus kommer snart och om just detta finns det mycket av i Jesu eskatologiska tal nedtecknat i evangelierna.

Att Jesus kommer handlar egentligen om en person och om vårt förhållande till honom. Jesus Kristus och vårt förhållande till hans tillkommelse är detsamma som vårt förhållande till honom själv. Att älska Jesus är att vänta honom. Att längta, att få vara nära honom - det är att vänta Jesus. *"Honom älsken i, utan att hava sett honom"*. Vi kan också läsa om att vårt hopp ska bytas i åskådning. Det som vi här kanske bara anar ska vi en dag få se. Ansikte mot ansikte ska vi möta honom, och för församlingen, för den som har sagt ja till Jesus, så innebär hans tillkommelse ett snabbt, snart, förändrande med honom själv. Vi ska för alltid få vara tillsammans med Jesus.

Om du har fått möta honom och fått

får sin Kristus!

uppleva hans kraft i ditt liv, om du har fått uppleva att han har räddat dig från mörkrets välde och fört dig in i sitt eget rike, då blir det naturligt att längta efter att få vara tillsammans med honom, att få vara nära honom. Budskapet om Jesu tillkommelse blir ett hoppets, ett tröstens, ett uppmuntrandets och ett uppfordrandets budskap.

- Han har frälst oss från mörkrets välde och fört oss in i sin älskade Sons rike. I honom är vi friköpta och har fått förlåtelse för våra synder. (Kol 1:13-14)

Har du fått uppleva det? Har du fått erfara det i ditt eget liv? Han har frälst oss från mörkrets välde och fört oss in i sin älskade Sons rike. Det handlar egentligen bara om två saker här i världen - mörker och ljus. Vi ser av versen efter att mörkret som vi upplevde, som vi levde i, det var vår synd och vår skuld inför Gud. Vi behöver inte titta långt bort förrän vi ser konsekvenserna av detta mörker runt omkring oss. Vi ser orättfärdighet, orättvisa, ondska och lidande, och det här är ett resultat av det mörker som finns i människans hjärta. Men så finns denna möjlighet, denna väg ut ur mörkret, som Jesus själv har öppnat - vi kan föras från mörker till ljus. Han som sade: "Varde ljus", han kan låta ljus gå upp i ditt och mitt hjärta. I Kolosserbrevet 2:13-15 kan vi läsa om skuldbrevet:

- Ni som var döda på grund av era överträdelser och er oomskurna natur, också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser och strukit ut det skuldebrev som med sina krav vittnade mot oss. Det har han tagit bort genom att spika fast det på korset. Han har klätt av våldena och makterna och förevisat dem offentligt, när han på korset triumferade över dem.

Jesus vann seger över mörkrets makter, över synden och dödens makt! Denna seger kan bli din om du säger ja till Jesus!

Det finns ett ord som jag tycker vi ska ta fasta på, i kapitel 2 och vers 6: Såsom I nu haven mottagit Kristus Jesus, Herren, så vandren i honom.

Kommer du ihåg när du upplevde att de tunga bördorna föll av? När du sa ja till Jesus, och detta innebar en förvandling i ditt liv? Jag tror att vi alla har upplevt en speciell tid av glädje, en tid då det här var så oerhört levande. Tänk att jag fick gemenskap med Gud! Tänk att jag fick komma till Jesus, att jag fick säga ja och släppa in honom i mitt liv!

Vi har också hört om den första kärleken till Jesus, och här står det att Såsom I nu haven mottagit Kristus Jesus, Herren, så vandren i honom. Det här är ett erbjudande att leva kvar i detta barnskap, i detta fräscha förhållande till Jesus Kristus själv. Det är den vägen som är framkomlig, som vi kan nå hem på och som vi i Kristus kan stå fram som fullkomliga.

Aposteln varnar också här i några verser för olika saker som kan komma i vägen och som kan störa detta nära förhållande till Jesus. I vers 8 i samma kapitel står det:

-Se till att ingen rövar bort er med sin tomma och bedrägliga filosofi, byggd på mänskliga traditioner och stadgar och inte på Kristus.

Det finns alltså saker som vill beröva dig frälsningsglädjen och som vill sätta sig i vägen för din nära gemenskap med Jesus. Det står om bedräglig filosofi byggd på

mänskliga traditioner och stadgar, och inte på Kristus. Det här skriver aposteln för att varna och det finns anledning för oss att läsa det flera gånger och ta till oss av varningarna. Lite längre fram, i vers 16, står det:

- Låt därför ingen döma er för vad ni äter och dricker eller ifråga om högtid eller nymånad eller sabbat. Allt detta är bara en skugga av det som skulle komma, men

verkligheten själv är Kristus. Låt er inte frändömas segerkransen av någon som ger sig hän åt 'ödmjukhet' och går upp i syner av änglarnas tillbedjan och som utan orsak är uppbåst i sitt köttsliga sinne och inte håller sig till honom som är huvudet,

I vers 23 står det vidare:

-Detta uppfattas visserligen som 'vishet', med sin självvalda gudstjänst, sin 'ödmjukhet' och sin späkning av kroppen, men det har inget värde utan är bara till för att tillfredsställa det köttsliga sinnet.

Vad är detta för något? Det är alltså inte tillräckligt med det som man har fått ifrån början, denna gemenskap med Jesus själv. Det här presenteras som en vishet som ska läggas ovanpå. Men vad leder det till? Det för bort ifrån Kristus själv. Mänskliga traditioner och stadgar, bedräglig filosofi, som vi kan se mycket av i vår tid, Men vi måste hitta tillbaka till källan, tillbaka till Jesus själv.

Vi ska läsa om ett par händelser i evangelierna som vi kan använda som illustrationer för att förstå de här sakerna klarare.

I Johannes evangelium kapitel 9 står det om en man som är född blind, men som får ett möte med Jesus som innebär en total förvandling i hans liv. Han får möta Jesus som griper in och helar honom. Han som var blind ifrån födseln får nu sin syn. De religiösa ledarna på den här tiden tog anstöt av detta och kallar på honom för att samtala med honom.

Mannen som varit blind ifrån födseln fick sin syn.

I vers 24 läser vi:

- De kallade för andra gången till sig mannen som hade varit blind och sade till honom: "Ge Gud äran! Vi vet att den mannen är en syndare." Han svarade: "Om han är en syndare vet jag inte. Men ett vet jag, att jag som var blind nu ser." De frågade honom: "Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon?" Han svarade: "Jag har redan sagt er det, men ni har inte hört på. Varför vill ni höra det en gång till? Kanske ni också vill bli hans lärjungar?" De hånade honom och sade: "Det är du som är hans lärjunge, vi är Moses lärjungar. Vi vet att Gud har talat till Mose, men vari-

från den här mannen kommer, det vet vi inte.” Han svarade: ”Ja, det är det som är så märkligt. Ni vet inte varifrån han är, och han har öppnat mina ögon! Vi vet att Gud inte lyssnar till syndare, men om någon är gudfruktig och gör hans vilja, då lyssnar han till honom. Aldrig någonsin har man hört att någon har öppnat ögonen på en som var född blind. Om den mannen inte vore från Gud, kunde han ingenting göra.” De svarade: ”Du är helt och hållet född i synd, och du undervisar oss!” Och de drev bort honom.

Här ser vi en olärd man som har varit

vittnesbördet slår hål på all denna vishet och på all denna kunskap som man satt inne med. Man förmådde ingenting emot den här olärde mannen. Han hade gjort en erfarenhet tillsammans med Jesus och ingen kunde ta ifrån honom det han hade fått uppleva.

Jag har funderat på hur vi i vår tid ska kunna bli bevarade, hur ska vi kunna stå fast vid det enkla och gamla evangeliet när det finns så mycket så kallad vishet och mänskliga traditioner som vill komma in och ta plats. Visst kan man på ett objektivt sätt, genom historisk kunskap och så vidare försvara Guds ord och evangelium, men jag tror inte att det är där som hemligheten ligger. Den här mannen som kom till Jesus hade ett skriande behov, han var blind och var i behov av att få sin syn. Det är där evangelium är så suveränt! Hos varje människa, hos varje individ, finns det ett behov. Varje människa bär med sig i sitt hjärta att det är någonting som inte står rätt till. Kanske man inte kan definiera det, men det finns ett Gudsbehov

Det finns någonting som vittnar om det mörker som finns i varje människas hjärta. Men det finns också ett svar - evangelium om Jesus Kristus!

Här faller alla mänskliga traditioner, filosofier och vishetsläror. De faller, därför att de inte har svaret på människans verkliga behov.

blind ända från födseln, och som nu får detta underbara möte med Jesus som innebär en total förvandling i hans liv. Han kan inte annat än att vittna om detta, ”Ett vet jag, att jag som var blind, nu ser.” Vi ser hur han kommer till den här religiösa eliten som vet allt om hur det ska vara, som sitter inne med de äldstes stadgar och mänskliga traditioner som man håller så högt. Dessa kommer i diskussion med mannen som har fått möta Jesus, och vi ser att det här enkla

hos människan, någonting som säger att det är en gemenskap med Gud som är bruten. Det finns någonting som vittnar om det mörker som finns i den här världen, som är mörkrets välde och som också finns i varje människas hjärta.

Det skulle vara hemskt om det stannade vid detta behov, men det finns också ett svar på det - evangelium om Jesus Kristus! Det finns en genom vilken vi kan få komma ut ur mörkrets välde och komma in i hans älskade sons rike. Det finns en

som kan upprätta gemenskapen med Gud själv, och det är Jesus Kristus. Här faller alla mänskliga traditioner, filosofier och vishetsläror. De faller, därför att de inte har svaret på människans verkliga behov.

Vi ska nu läsa om nästa händelse i Lukas evangelium 23:55 - 24:8:

- De kvinnor som hade kommit tillsammans med Jesus från Galileen, följde efter och såg graven och hur hans kropp lades där. Sedan vände de hem och gjorde i ordning välluktande kryddor och oljor. Och på sabbaten var de i stillhet efter lagens bud.. På den första dagen i veckan gick de tidigt på morgonen till graven med de välluktande kryddor som de hade gjort i ordning. De fann att stenen var bortrullad från graven och gick in men fann inte Herren Jesu kropp. När de inte visste vad de skulle tro, se, då stod två män i skinande kläder framför dem. Kvinnorna blev förskräckta och böjde ansiktet mot marken, men de båda männen sade: ”Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått. Kom ihåg vad han sade till er, medan han ännu var i Galileen. Han sade att Människosonen måste utlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen.” Då kom de ihåg hans ord.

Han är inte här, han har uppstått, halleluja! Jesus lever! De här kvinnorna hade varit med Jesus och de visste att det var något speciellt med honom. De hade följt honom, tagit starka intryck av honom och nu var de naturligtvis uppfyllda av en saknad, en osäkerhet och en ovisshet. Vad ska vi göra nu när Jesus har dött, nu när han har lagts i graven? Så funderar man och kommer på att det ju finns vissa traditioner och stadgar som man kanske skulle kunna använda sig av för att visa sin respekt och vördnad för vad som har hänt. Man gick tillbaka till sina traditioner och gjorde i ordning välluktande kryddor och oljor och var i stillhet under sabbaten, efter lagens bud. På morgonen gick man så till graven för att genom sina traditioner visa sin respekt. Men där får de detta underbara budskap! Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått! Jesus lever!

Det här ordet kom till mig speciellt en gång då jag var i Litauen och skulle vittna på en sammankomst. På plats fanns många religiösa. Jag hade också träffat en annan svensk i staden Klaipeda som var där med en hjälpsändning. Jag förklarade att jag var där som missionär som evangeliserar, sprider traktater och vittnar om Jesus. Men det är väl fullständigt onödigt, sa då mannen till mig. Här går ju nästan

alla i kyrkan, lokalerna är välfyllda på söndagarna, och om du går in i hemmen ser du olika bilder och statyer och liknande. Han tyckte att det var fullständigt onödigt att jag var där för att missionera bland de här katolikerna.

Visst var det så att jag bland många människor där mötte en större respekt för Gud. Man möter inte den där hånfulla attityden som finns hos så många ateister,

som förkastar allt vad Gud heter. Jag kommer ihåg att jag fick det här bibelordet som vi citerat. Man söker i traditioner, det här har ju prästen sagt och så här gör vi i vårt land för att respektera, för att ha något slags religiöst liv.

Varför söker ni den levande bland de döda? Han är inte här, han har uppstått! Han finns inte i de mänskliga traditionerna, i de religiösa riterna eller i de höga kyrktornen. Han finns inte heller i bilder och statyer. Han lever, och han kan möta den som kommer till honom med detta behov som traditionerna aldrig kan svara på. Då Jesus får flytta in kan detta tomrum fyllas av någonting levande - av honom själv. Det finns möjlighet att möta Jesus, och för detta behövs inte de mänskliga traditionerna. Den blinde mannen, som hade varit blind ända från sin födsel, tyckte det var märkligt att de här lärde inte visste vem Jesus var. Ni som har så mycket kunskap, hur kommer det sig att inte ni vet vem Jesus är? Jag har mött honom, och jag har upplevt att jag som var blind nu kan se!

I detta perspektiv tonar de religiösa skuggfrågorna bort. Att det är rätta dagar som vi har våra möten på, att det är rätt mat som vi äter och så vidare.

I historien har det funnits många schismer. Till exempel om bilder ska vara i 2D eller i 3D. Den ene säger att en rätt bild måste vara 2D, medan den andre säger att vi måste ha tredimensionella ikoner som vi ska be inför.

Vi ser hur de mänskliga traditionerna och filosofierna byts mot varandra. och ändå är man långt från verkligheten som är Kristus själv. Det här påverkar egentligen allt, för det påverkar vårt liv

Varför söker ni den levande bland de döda? Han finns inte i de mänskliga traditionerna, i de religiösa riterna eller i de höga kyrktornen. Jesus lever, och han kan möta den som kommer till honom.

och det påverkar vårt sätt att närma oss ordet. Vad är det vi söker i ordet? Söker vi bränsle åt våra egna traditioner och filosofier, eller söker vi Jesus i ordet? Det finns en sång som vi brukar sjunga som lyder: Jag ser i ordet hans sköna bild. Att närma sig Ordet på rätt sätt handlar om att lära känna Jesus, att Han ska bli stor i mitt hjärta, i mitt liv. Det handlar om att Jesus ska bli stor i församlingen, inte om att vi med hjälp av olika saker ska hitta ett självvalt Gudsliv.

Vad var det vi började med, vad var det det handlade om när vi väntar Jesus? Det handlar om att älska honom, att älska hans tillkommelse och det handlar om att känna honom. Hur lär vi känna honom? Är det genom att använda hans namn för våra egna syften, eller att använda ordet på ett felaktigt sätt? Eller har vi fått möta honom och drivs av en längtan att få lära känna honom mer, att få uppleva mer av honom i vårt hjärta och i våra liv? Det är ett allvarligt ord som Jesus tar fram i sin bergspredikan när han säger:

- Många skall säga till mig på den dagen: Herre, Herre, har vi inte profeterat med hjälp av ditt namn och med hjälp av ditt namn drivit ut onda andar och med hjälp av ditt namn gjort många kraftgärningar? Men då skall jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort ifrån mig, ni laglösa! (Matt 7:22-23)

Man kan alltså använda namnet i fel syfte och man kan använda ordet med fel motiv. Men du - som ni har mottagit

Jesus Kristus, så lev i Honom. Bevara den första kärleken till honom, den barnsliga relationen till honom, han som har frälst mig och som har fört mig från mörker till ljus. Jag vill lära känna honom, jag vill leva för honom och verka för honom.

Då ni alltså har uppstått med Kristus, sök då det som är därovan, där Kristus sitter på Guds högra sida. Tänk på det som är därovan, inte på det som är på jorden. Ty ni har dött och ert liv är dolt med Kristus i Gud.

Sök det som är därovan! Och vad är det? Vi läste svaret i samma vers: Där Kristus sitter på Guds högra sida. Där Jesus är, där vill också jag vara! Det som är viktigt för Jesus, det blir viktigt för mig när jag lär känna honom. Då kan vår inrikt-

ning och vårt glädjeämne bli detsamma som det Jesus själv bär.

Vi läser i Kolosserbrevet 1:24-29:

- Nu gläder jag mig mitt under mina lidanden för er. Och det som fattas av Kristuslidanden uppfyller jag i mitt liv för hans kropp, som är församlingen. Dess tjänare har jag blivit i kraft av det uppdrag Gud har gett mig för er räknning, att överallt predika Guds ord, den hemlighet som genom tider och släktled varit dold men nu har uppenbarats för hans heliga. För dem ville Gud göra känt vilken rikedom på härlighet hedningarna har i denna hemlighet - Kristus i er, härlighetens hopp. Honom predikar vi genom att förmana varje människa och undervisa varje människa med all vishet, för att ställa fram varje människa som fullkomlig i Kristus. För det målet arbetar och kämpar jag i hans kraft, som verkar mäktigt i mig.

Vad har du för mål med ditt arbete och din kamp? Vad är det för lidande han kallar för "Kristuslidande", som aposteln talar om. Det står om Kristi lidanden och den härlighet som skulle följa; det skulle komma en frukt. Tänk att du och jag kan bli en del i denna kamp som handlar om att få se själar vid korset, få se själar bärgas och att få se hans kropp ta gestalt. Det fanns ett lidande, men vi läser också om den oerhörda glädjen som fanns över att få se frukt av arbetet. Vi läste i Kol om Kristus i er, härlighetens hopp. Nu läser vi i Filipperbrevet 1:22,

- Men om livet här på jorden innebär att

mitt arbete bär frukt, då vet jag inte vad jag skall välja. Jag dras åt båda hållen. Här handlar det om hans längtan att få vara med Kristus, att få förenas med honom, men samtidigt fanns det ett arbete som kunde bära frukt. I kapitel 4:1 läser vi:

- Stå därför fasta i Herren, mina älskade och efterlängtnade bröder, min glädje och min krona, ni mina älskade.

Vad är det för glädje och krona? Jo, det handlar om frukten av Kristi lidande, som också aposteln fick gå in i. 2 Kor. 1:14:

- Och jag hoppas att ni ända till slutet kommer att förstå det ni redan delvis har förstått: att vi är er berömmelse liksom ni är vår berömmelse på Herren Jesu dag.

Vilken var apostelns kamp, och vad var hans glädjeämne för den här kampen? Det var att få se människor ta emot evangelium, att få se dem vid Golgata och att få se den härlighet som följde på Kristi lidande och att se Hans hemlighet, församlingen. Kristus i er, vårt härlighetshopp. Var det inte detta som också var Jesu längtan och hans törst?

I Hebreerbrevet 2:10-13 läser vi

-Ty när Gud, för vilken och genom vilken allting är till, skulle föra många söner till härlighet, måste han fullkomna honom genom lidanden, han som för dem till frälsning. Jesus som helgar och de som helgas är alla av en och samma släkt. Därför blygs han inte för att kalla dem bröder, då han säger: Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag lovsjunga dig. Han säger också: Jag skall förtrösta på honom, och vidare: Se, här är

jag och barnen som Gud har gett mig. Gud steg ner och gick hela vägen, lidandets väg, och han såg också frukten av den möda hans själ fick utstå. Se här är

längtan att se frukt av det som Jesus har fullbordat, en längtan hos oss att se den blinde mannen få sin syn, att se människor som har detta behov, som lever i mör-

Må det vara en längtan att se frukt av det som Jesus har fullbordat, en längtan hos oss att se den blinde mannen få sin syn, att se människor som har detta behov, som lever i mörker och synd, komma in i hans älskade sons rike.

jag och barnen som Gud har gett mig. Vi ser att aposteln och de som kom efter gick in i detta lidande och i denna kamp för frukten av det fullbordade frälsningsverket. Där är du och jag med och kan sättas in i detta stora sammanhang, att få göra hans vilja här i tiden, att hans fullbordade verk ska få föra ytterligare någon in i gemenskapen med honom. Snart är den dag då vi ska föras fram tillsammans med honom i härlighet. I Kolosserbrevet 3:4 står det:

- När Kristus träder fram, han som är vårt liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom.

Må vi ha rätt drivkraft och rätt mål för vår kamp och vår strävan. Må det vara en

ker och synd, komma in i hans älskade sons rike. Det är det som är meningen och målet för vår strävan och för vårt liv, att vi inte ska komma ensamma utan att vi ska få med oss en frukt. Det handlar om att gå igenom denna process, som Jesus talar om sig själv, men som också gäller för de som vill följa honom. Om inte vetekornet faller i jorden och dör så förblir det ett ensamt korn, men om det faller i jorden och dör så kommer det en frukt. Längtar du efter att få se själar vid korset? Att nå ut med budskapet? Längtar du efter att skaran ska bli fulltalig, att vi tillsammans ska få uppleva denna fören-
ing med Jesus själv? ■

forts från sidan 9

Skyarna brister

Detta pekar också på ett skakande sätt fram mot ändens tid vid Jesu andra inträde i världen, då ett återupprättat Romarrike skall vara på plats, och en återupprättad "kejsarkult" med krav på alla medborgares tillbedjan och underkastelse. En tid som liksom romarrikets kommer att präglas av falska fredsbudskap, kulter och religiös förvirring.

Det är antikrists tid!

Som få insåg aposteln Paulus detta nya i Israel. Gud hade sänt sin Son till frälsning.

Det hade han fått uppenbarat av Jesus Kristus själv på vägen till Damaskus. (Apg 9:3-8)

Och han skriver i Romarbrevet 8:21 om "*Guds barns härliga frihet*." Vilken segersång!

Vilket evangelium! Och vi vet att när Paulus sedan skriver om sin största sorg, tragedin att judarna fara vilse, så skriver han med sitt eget hjärteblod. (Rom 9:1)

Man ville inte ha nåden och friheten i Kristus. Nu tvingas Paulus se hur judarna var på väg ut ur historien. Ut i förskringring och mångtusensårigt mörker.

Det uteslagningsligt tragiska är att den fallna kyrkan sedan kom att överta mycket av kejsarkultens avarter. Som härskare av Rom döpte man alla späda barn in i kyrkan och började förfölja de sant troende lika grymt som den hedniska makten

Men nu väntar vi på Jesus som skall komma tillbaka. Han kommer genom den brustna skyn för att hämta sin brud, församlingen. Och Israel väntar på sin upprättelse. Och det plågade mellanöstern längtar efter fred. ■

Bönesvar i juletid

Gertrud Johansson berättar om hur hennes man Tage fick Guds hjälp att komma hem en jul för många år sedan.

Jag ska berätta om något som hände för ca sextio år sedan. Det handlar om **Tage** som i sin ungdom hade stor håg för äventyr. Efter skolan som varade i sju år ville han ut i världen och se sig om. Redan som femtonåring sökte han sig ut på sjön och mönstrade på båtar som gick på Östersjön. Efter en tid ville han komma längre ut och mönstrade på en oljetanker som skulle neråt Persiska viken och andra platser. Bara en resa kunde vara flera månader. Tage tog avsked från mamma, pappa och sin äldre bror och gav sig iväg hemifrån strax före jul. Men mamma **Charlotta** var inte glad. Hon kände en väldig oro och nöd för sin äventyrlige son. Julförberedelserna blev inte som de brukade och hon ville bara gråta åt alltihop. Till saken hör att vid den här tiden var ingen i familjen frälsta, men mamma Charlotta hade ändå en tro på Gud och

brukade bedja ibland. Någon dag före jul böjde hon sina knän vid sängen och göt ut sitt hjärtas nöd inför Honom som hör bön.

På fartyget som just hade lämnat hamnen och nu stävade söderut genom Östersjön befann sig Tage på sin första stora resa. Men nu hände något märkligt. Han började känna sig så illa till mods och vantrivas alldeles väldigt. När båten lade till i Malmös hamn för att proviantera, kom han att prata med kocken som hade fått samma känsla. De kom överens om att hoppa av resan.

Sagt och gjort. Kvällen före julafton smög de sig av båten tillsammans. Vid hamnen stod en bil som just skulle iväg. De fick lift med den in till Centralstationen. Där skulle just nattåget till Stockholm gå och Tage köpte biljett och kom med på det. Kocken åkte åt sitt håll.

På julaftonsmorgonen fick Tage som hade biljett till Knivsta byta tåg. Men

han fick sitta i godsvagnen bland post-säckarna för tåget var proppfullt. Men det gick ju bra. Framme i Knivsta fick han se mjölkbilens som precis skulle iväg och där kunde han lifta med hem till mjölkbordet som låg någon kilometer från huset. Väl framme där mötte Tage sin pappa **Ture** som just lämnat av mjölken och hade häst och vagn att åka med. Så kom det sig att Tage, när han väl begett sig åt rätt håll, kunde åka ända fram till trappan hemma. I hemmet kom julglädjen in med den förlorade sonen och vi kan bara föreställa oss tacksägelseerna som den kvällen steg upp till Gud.

Senare blev alla i familjen frälsta och Tage, som ibland tänkt tillbaka på händelsen, har förstått att detta bönesvar verkligen besparade honom mycket elände i livet och kanske betydde mer än man kan ana för den livsinriktning som blev hans för framtiden ■

Maranataförsamlingen inbjuder till Bibeldagar på Bällsta 2-6 januari

Information och anmälan: Tel 08-98 56 83, www.maranata.se

Det lackar mot jul...

..och den traditionella jul-kommersen är i full gång. Dekoratio-
nerna och de tända ljusen lyser upp i
ett mörkt december. Någon har familj
och vänner att fira julen tillsammans
med, andra är ensamma och kanske
helst vill slippa den upphaussade
stämningen som kan ge motsatt effekt
– en känsla av tomhet och livsleda.

Vi får rapporter om den nöd som
råder runt omkring på olika platser
i vår värld, så även i vår omedelbara
närhet. Människors nöd och lidande
är många gånger obeskrivligt, men
materialismen håller vårt land och
vårt folk i ett järngrepp. Den ständigt
maxade konsumtionen med sitt fros-
sande ger oss avsmak, och berättigar
frågan: - Vems bröd är det vi äter då
vi redan är mätta?

I allt detta är det evangelium om
Jesus Kristus som är svaret.

- *Ty Gud som sade: "Ljus skall lysa*

*fram ur mörkret, han har låtit ljus lysa
upp våra hjärtan."*

Där evangelium tas emot äger en
förvandling rum. Jesus fyller ett tomt
och mörkt hjärta med sin frid och sitt
ljus. Han ger ett nytt livsinnehåll,
och en ny syn på medmänniskan;
en ny och innerlig gemenskap på
försoningens grund bryter fram, en
församlingsgemenskap.

Då Jesus kom till jorden som män-
niska fanns inget rum för honom.
Den nyfödde Konungen fick sin bädd
bland djuren.

Nu är det jul igen, men vart finns
han i våra julförberedelser och i vårt
firande? Kanske som en porslinsfigur
i den traditionella krubban, kanske i
form av en sjungen psalm i en högtid?
- Finns det rum för Jesus idag? Har vi
gett honom rum i vårt hjärta, eller står
han utanför och klappar? Släpp Jesus
in och du får erfara en sann julefrid!

*Midnattsropet önskar alla sina läsare
en välsignelserik helg och ett gott nytt år!*